

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὕργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 55ο Τεύχος 937
Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2005

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαρθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 10 εὐρώ
Ἑξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.

Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Θίκων Ἑξαφύλλου:

Ἀργυροῦν ἀρχιερατικόν ἐγκόλπιον τοῦ μακαρι-
στοῦ Ἱεράρχου μέ τήν μορφήν τοῦ Κυρίου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρωθιεραρχικόν Μήνυμα.....	3
Συνοδική Ἐγκύκλιος.....	5
Ὁ ἑορτασμός τοῦ Ὁσίου Παχωμίου.....	6
Ἡ Φωνή τῶν Πατέρων.....	10
Φωνή ἀπό παλαιά.....	12
Εὐλαβές ἀφιέρωμα μνήμης	14
Ἡ ἀρχή μιᾶς νέας μελωδίας	16
Μικρά καί οὐσιώδη.....	17
Τήν Διακονίαν σου πληροφόρησον.....	19

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί ὁ Λό-
γος ἦν πρὸς τόν Θεόν, καί Θεός ἦν
ὁ Λόγος... Καί ὁ Λόγος σάρξ ἐγένε-
το καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί
ἐθεασάμεθα τήν δόξαν Αὐτοῦ».

(Ἰω. Α' 1-2, 14)

Πρωθιεραρχικόν μήνυμα

Χριστούγεννα 2005

**«Θεός τό τεχθέν ἡ δέ Μήτηρ Παρθένος.
Τί τό καινόν ἄλλο εἶδεν ἡ κτίσις;»**

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.
Η ἐξ ἀπείρου ἀγάπης εὐδοκία τοῦ Θεοῦ, ἀξιοῖ ἡμᾶς καί πάλιν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ἐν τῇ Γῇ.

Ἀντιχεῖ καί πάλιν εἰς τὰς ἀκοάς μας τό ἐξ οὐρανοῦ μήνυμα τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τό λαληθέν ὑπό τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τοὺς ποιμένας τῆς Βηθλεέμ. «Ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντί τῷ λαῷ».

Χαρά, ἣτις ἐνέπλησε Γῆν καί Οὐρανόν καί αὐτά τὰ καταχθόνια τοῦ Ἄδου μετὰ τῶν κρατουμένων ψυχῶν, αἵτινες ἐπὶ αἰῶνας ἀνέμενον τὴν ἀπολύτρωσιν κατὰ τὰς προφητείας. Χαρά μεγάλη, ἣτις διέλυσε τό σκότος τῆς ἀγνωσίας τῶν ἀνθρώπων, ἐφώτισε τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα καί ὠδήγησεν ἐν Θεογνωσίᾳ.

Ποῖον δέ τό περιεχόμενον τῆς τοσαύτης χαρᾶς: «...ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον *Σωτὴρ*, ὃς ἐστὶ *ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ* ἐν πόλει *Δαβὶδ*», κατὰ τὴν συνέχειαν τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τοὺς ποιμένας.

Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον *Σωτὴρ*! Μήνυμα προσδοκώμενον ἐπὶ αἰῶνας, ἀκατάληπτον ὅμως καί ἀνερμίνευτον, ὅτι Θεός ἐν σαρκὶ ἐφάνη ἐπὶ γῆς εἰς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ προφῆται προεκήρυξαν, τὰ ἔθνη ἀνέμενον τὴν προσδοκίαν, ἕως οὗ ἤλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου καί, «ὁ Πατὴρ ἐξαπέστειλεν τόν Υἱόν Αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν!» (Γαλ. Δ' 4).

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ τῆς παρόδου

τῶν αἰώνων, ἡ περιώνυμος σοφία τοῦ κόσμου τούτου δέν ἔσχε τὴν δυνατότητα νὰ ἐξεύρῃ τὴν ἀληθῆ ἰδέαν περὶ Θεοῦ καί ἐσυνθηκολόγησε μέ τὴν μυθοπλασίαν περὶ πολλῶν θεοτήτων μέ ἀνθρωπίνους μορφάς καί ἀδυναμίας.

Εὐστόχως ὁθεν ὁ θεῖος Παῦλος τονίζει: «Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ (τὴ δημιουργικῇ) οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς (ἐαυτοῦ) σοφίας τόν Θεόν, κυδόκησεν ὁ Θεός διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος (τῶν Ἀποστόλων) σῶσαι τοὺς πιστεύοντας» (Α' Κορ. Α' 21).

Ἡ οὐράνιος ἀγγελία τῆς μεγάλης χαρᾶς, ἐνέπλησε πρῶτον τοὺς Ἀγγέλους κατὰ τόν θύαγγελιστὴν διηγούμενον ἐν συνεχείᾳ: «...ἐξαίφνης ἐγένετο σύν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ, αἰνοῦντων τόν Θεόν καί λεγόντων, *ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΥΔΟΚΙΑ*».

Παρεκτός ὅμως τῶν Προφητῶν καί τῆς Ἀγγελικῆς πληροφορίας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ *Σωτῆρος Χριστοῦ* τὴν ὑπόθεσιν ἐπεσφράγισε διὰ ζώσης φωνῆς Αὐτός ὁ οὐράνιος Πατὴρ δὶς, ἐν τε τῷ Ἰορδάνῃ καί τῷ Θαβωρίῳ ὅρει, εἰπών: «*ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙ Ο ΥΙΟΣ ΜΟΥ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ ΕΝ ΨΗΥΔΟΚΗΣΑ*».

Θαῦμα ἐκστατικόν! δεδομένου ὅτι, ἐνῷ «Θεόν οὐδεὶς ἐώρακε πύπρωτε» κατὰ τὴν ρῆσιν τοῦ Θεολόγου θύαγγελιστοῦ, ἐν τούτοις τῆς φωνῆς Αὐτοῦ ἀκικόαμεν

οί γηγενεῖς εἰς ἀληθῆ περί τοῦ Θεανθρώπου μαρτυρίαν.

Εἰς τὴν τοιαύτην ὁμως θεϊκὴν ἀποκάλυψιν ἐξ ὑπερμέτρου ἀγάπης, πόσοι τῶν ἀνθρώπων ἀνταποκρίνονται σήμερον; Πόσαι καρδίαι θέλγονται; Ἀπελπισ ὁ ὑπολογισμός! «Ἐπαχύνθη γάρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν» (ἐκλείσαν)! λέγει ἡ Προφητεία.

Ἡ θεμέλιος ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἐγένετο πλέον ἐθυμοτυπικὴ διὰ στολισμούς καὶ διασκεδάσεις. Τό μυστήριον τῆς θείας ἐν Χριστῷ οἰκονομίας ὀλίγας καρδίας ἐγγίζει καὶ ἡ οὐράνιος μυσταγωγία κατέληξεν εἰς ξηρὸν τύπον. Ἡ οὐσία ἐξέλειπε παντελῶς, μέ τό ὀδυνηρὸν ἀποτέλεσμα τῆς ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας τοῦ λαοῦ πρὸς τὰ Θεῖα καὶ τό πλεῖστον πρὸς τὴν ἀκριβῆ πίστιν.

Καὶ ἐνῶ ἡ Σύνοδος τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐν ἔτει 1848 ἀπεκάλεσε τὸν πιστὸν λαὸν φύλακα τῆς Ὁρθοδοξίας, εἰς τὰς ἡμέρας μας γίνεται ὁ τιμηθεὶς λαὸς ἀδιάφορος καὶ συνεργάτης τῶν οἰκουμενιστῶν καὶ τῶν προδοτῶν τῆς πίστεως, ἐξαιρέσει μερίδος τινός «Θεολόγων» ἀρκουμένων ὁμως εἰς ἀπλοῦν χαρτοπόλεμον καὶ τοῦτο μετὰ φόβου, ἐνῶ τό πατροπαράδοτον ἀποτελεσματικὸν μέτρον κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τῆς πίστεως εἶναι ἡ ἀποτείχισις καὶ ἡ ἀποκίρυξις.

Εἰς τὴν ἐκπάσασαν λαίλαπα κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἐκ τε τῶν Ἡγετῶν

τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, ἡ μοναδική σήμερον εἰλικρινὴς ἀντίστασις περὶορίζεται εἰς τό «μικρὸν ποίμνιον», τό «λεῖμμα τῆς κατ' ἐκλογῆς χάριτος» (Ρωμ. 11-5), διλαδὴ τὸν πιστὸν λαὸν εἰς τὰς πανσέπτους πατερικὰς παραδόσεις.

Τιμὴ καὶ ἔπαινος εἰς τοὺς φοβουμένους τὸν Θεὸν καὶ ποιοῦντας τό θέλημα Αὐτοῦ καὶ οὐχί τό θέλημα τοῦ παρόντος κόσμου.

Οἱ τίμιοι ἀγωνισταὶ τοῦ πατρώου ἐορτολογίου, οἱ ἐκ πεποιθήσεως παραδοσιακοί, ἐορτάζομεν εὐσεβῶς σήμερον Χριστοῦγεννα, «τοῖς τῶν Πατέρων ρήμασι ἐπόμενοι» καὶ οὐχί μετὰ τῶν φιλοπαπικῶν νεωτεριστῶν. Ἐορτάζομεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας, δοξάζοντες καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν Πανάγαθον Θεὸν τὸν ἀγιάσαντα τὴν ἀνθρώπιν ἡμῶν φύσιν διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως Του καὶ κατὰ χάριν θεώσαντα ταύτην. Ἐορτάζοντες δέ ἐπικαλούμεθα τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ, ἵνα ὁσίως, θεαρέστως καὶ εἰρηνικῶς διανύσωμεν τῶν ἐορτῶν τό δωδεκάμερον στάδιον, ὡς καὶ τό ὑπόλοιπον τοῦ βίου ἡμῶν, ἀξιούμενοι τῆς τῶν οὐρανῶν Βασιλείας μετὰ τοῦ σαρκωθέντος Χριστοῦ.

Ἐπιλογίζοντες, παραγγέλομεν μετὰ τοῦ Παύλου: «Γρηγορεῖτε, στίκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε, πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω» (Κορ. Α' 13).

Ἡ δέ σωτήριος χάρις τοῦ τεχθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν μετὰ καὶ τῶν ταπεινῶν ἡμῶν εὐχῶν.

Ἦτι πολλά καὶ εὐλογημένα παρὰ Κυρίου, καὶ τό νέον ἔτος τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ 2006, εἴη εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχές κατὰ πάντα.

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (γ' όροφος), 10682 ΑΘΗΝΑΙ,
ΤΗΛ. 21038 28 280 - ΦΑΞ 21038 47 365
ΕΛΛΑΣ - GREECE

Άριθμός Πρωτ. γ-630

Έν Αθήναις, 18/31-10-2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός

ἅπαν τό πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μεθ' ἡμῶν.

Εἰς τά πλαίσια τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ὡς πρός τόν τρόπον ἀνεγέρσεως νέων Ἱερῶν Ναῶν καί Μοναστηρίων, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, κατά τήν συνεδρίαν αὐτῆς τήν 16ην/29ην Ὀκτωβρίου 2005 ἤχθη εἰς τήν ἀπόφασιν, ὅπως ὑπενθυμίσει εἰς ἅπαντας, ὅτι κατά τοὺς σχετικούς ἱερούς Κανόνας: «...Μηδένα μέν μηδαμοῦ οἰκοδομεῖν μηδέ συνιστᾶν μοναστήριον, ἢ εὐκτήριον οἶκον, παρά γνώμην τοῦ τῆς πόλεως ἐπισκόπου» (Δ' τῆς Δ' Οἰκ. Συνόδου, βλέπε καί α' τῆς ΑΒ' Συνόδου). Δηλαδή, κατ' οὐδένα τρόπον ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις Μοναστηρίου ἢ Ναοῦ ἄνευ γνώσεως καί ἀδείας τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος καί θά ἀναγνώσῃ τὰς σχετικές εὐχάς. Καί τίθεται ὡς προϋπόθεσις διὰ τήν χορήγησιν τῆς ἀδείας, ἡ διασφάλισις τοῦ ὅτι ὁ ἀφιερωμένος εἰς τόν Θεόν λατρευτικός αὐτός χώρος (ὁ Ἱερός Ναός ἢ τό Μοναστήριον) θά παραμείνῃ εἰς τήν Ἐκκλησίαν καί δέν θά καθίσταται ἀντικείμενον βεβήλου, ἢ ἐμπορικῆς χρήσεως οὐδέ, θά καταλήγουν εἰς χεῖρας νεοσημερολογιῶν ἢ σχισματικῶν τά μετὰ κόπου καί μόχθου ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας οἰκοδομηθέντα.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἅπαντα τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας θά πειθαρχήσουν εἰς τήν κατά Θεόν τήρησιν τῶν κανονικῶν διατάξεων. Καθιστῶμεν δέ σαφές ὅτι κάθε ἀπόπειρα ἀπό κληρικόν ἢ λαϊκόν, ιδρύσεως ἰδιωτικοῦ Ναοῦ παρά κανόνας μέ σκοπόν οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως, θά ἀντιμετωπισθῇ μέ τήν δέουσαν αὐστηρότητα, κατά τήν πρόβλεψιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Διὰ τήν Ἱερὰν Σύνοδον

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ὁ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β' Πρόεδρος

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Κόλλυβα εις έορταζόμενον "Άγιον ἢ "Αγίους

Διαβάζονται εὐθύς μετά τήν 'Οπισθάμβωνον Εὐχήν ὡς ἐξῆς:

Περιπτώσεις:

α. "Όταν έορτάζη ἕνας "Άγιος: 'Ο α' χορός: τό 'Απολυτίκιον τοῦ έορταζομένου 'Αγίου. 'Ο β' χορός: Δόξα. Τό Κοντάκιον αὐτοῦ. 'Ο α' χορός: Καί νῦν εις ἥχον α'.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν 'Αγίων καί τῆς Θεοτόκου τήν Σήν εἰρήνην δός ἡμῖν, καί ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ ὁμότιμος Οἰκτίρμων.

β. "Όταν έορτάζουν δύο "Άγιοι: 'Ο α' χορός: τό 'Απολυτίκιον τοῦ κατά Τάξιν πρώτου 'Αγίου. 'Ο β' χορός: Δόξα. Τό Κοντάκιον τοῦ δευτέρου 'Αγίου. 'Ο α' χορός: Καί νῦν... Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε κ.λ.π.

γ. "Όταν έορτάζουν τρεῖς "Άγιοι: 'Ο α' χορός: τό 'Απολυτίκιον τοῦ πρώτου κατά τάξιν 'Αγίου. 'Ο β' χορός: τό 'Απολυτίκιον τοῦ δευτέρου κατά τάξιν 'Αγίου. 'Ο α' χορός: Δόξα. Τό Κοντάκιον τοῦ τρίτου. 'Ο β' χορός: Καί νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε κ.λ.π.

δ. Μόνο Φανουρόπιτα. 'Ο α' χορός: τό 'Απολυτίκιον τοῦ 'Αγίου Φανουρίου. 'Ο β' χορός: Δόξα. Τό Κοντάκιον αὐτοῦ. 'Ο α' χορός: Καί νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε κ.λ.π.

ε. Κόλλυβα 'Αγίου καί Φανουρόπιτα. 'Ο α' χορός: τό 'Απολυτίκιον τοῦ έορταζομένου 'Αγίου. 'Ο β' χορός: Δόξα. Τό Κοντάκιον τοῦ 'Αγίου Φανουρίου. 'Ο α' χορός: Καί νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε κ.λ.π.

Σημείωσις: Παραθέτομεν Κόλλυβα εις ὅλων τῶν 'Αγίων τήν μνήμην. Δέν παραθέτομεν εις τοὺς 'Αγγέλους καί 'Αρχαγγέλους, τά θαύματα καί τὰς Συνάξεις αὐτῶν, ὡς 'Ασώματοι ὄντες.

Εἰς τόν Προφήτην 'Ηλίαν ὡς μή κοιμηθεῖς εἰσέτι, καθὼς καί εις τὰς Δεσποτικές καί Θεομητορικές 'Εορτάς. Κατ' ἐξαίρεσιν εις τήν Κοίμησιν τῆς Κυρίας Θεοτόκου ἐπιτρέπεται ἡ παράθεσις Κολλύβων.

Μ.Γ. Μίμαρος Ἱεροψάλτης

«'Ο έορτασμός
τῶν ἑκατό χρόνων
ἀπό τήν κοίμηση
τοῦ 'Οσίου Παχωμίου,
τοῦ νέου, τοῦ ἀρτίως
ἐν Χίῳ ἀσκήσαντος»

Ἐπιμέλεια: Βασιλική Ι. Κατσάλα, Φιλόλογος

Μία ξεχωριστή και ανάπλεως συγκινήσεως ημέρα ήταν για τό αγιοτόκο νησί της Χίου και προπάντων για τό ιστορικό Μοναστήρι τών Ἀγίων Πατέρων, παρά τό Προβάτειον Ὅρος, ἡ 14η Ὀκτωβρίου 2005 (π.ῆ.) Τήν ἡμέρα αὐτή γιορτάστηκε μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα καί πνευματική εὐωχία ἡ συμπλήρωση ἑκατό ἐτῶν ἀπό τήν κοίμηση τοῦ Ὁσίου Παχωμίου, τοῦ ἱδρυτοῦ καί κτήτορος τόσο τῆς προαναφερόμενης Σκήτης ὅσο καί τοῦ Ἱεροῦ Παρθενῶνος τῶν Ἀγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Ὁ νέος Ἀσκητής τῆς Χίου, ὁ Ὁσιος Παχώμιος, κατά κόσμον Παναγιώτης Ἀρελλᾶς, γεννήθηκε τό 1840 στό χωριό Ἑλάτα ἀπό πτωχοῦς, ἀλλά πιστοῦς γονεῖς. Ἀπό τήν τρυφερή παιδική ἡλικία οἱ γονεῖς του τόν γαλούχησαν μέ τά νάματα τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ ἔδωσαν τά πνευματικά ἐφόδια, γιά νά ἀνταπεξέλθει στίς ἀντιξοότητες καί τίς δυσχέρειες τῆς ζωῆς.

Ἐφηβος φεύγει ἀπό τό χωριό του γιά ἀναζήτηση καλύτερης τύχης καί ἐγκαθίσταται στήν Κων/πολη. Κατά τή διάρκεια τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του, ἕνα ἀτυχές περιστατικό, ὁ φόνος ἑνός Τούρκου ἀστυνομικοῦ, τόν ὁποῖο διέπραξε ἀκούσια καί ἐν ἀμύνη εὐρισκόμενος, τοῦ στοίχισε τήν ἐλευθερία του καί παρά λίγο τήν ἴδια τή ζωή του· ἀποτέλεσε ὅμως καταλυτικό παράγοντα γιά τή σωτηρία του. Μέσα στή φυλακή εὐρισκόμενος, παρακαλοῦσε ἀκατάπαυστα τή Μεγάλη Μητέρα κάθε Χριστιανοῦ, τήν τροφή τῆς ζωῆς μας, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, νά τόν γλιτώσει ἀπό τή θανατική καταδίκη μέ τήν ὑπόσχεση νά ἀφιερῶσει τή ζωή του σ' ἐκείνη καί νά γίνει μοναχός. Καί, ὦ τοῦ θαύματος! Ἡ προσευχή τοῦ νεαροῦ Παναγιώτη εἰσακούσθηκε καί ὄχι μόνο ἀπαλλάχτηκε ἀπό τή θανατική ποινή, ἀλλά καί κατάφερε νά δραπετεύσει καί νά ζητήσει ψυχική καί σωματική σωτηρία στούς Ἀγίους καί Θεοβάδιστους Τόπους.

Ἐκεῖ κείρεται μοναχός στή μονή τοῦ Ἀγίου Σάββα, μέ τό ὄνομα Παχώμιος, καί ἐπιδίδεται σέ σκληροῦς πνευματικούς ἀγῶνες, ἐπιθυμώντας διακαῶς τήν πνευματική του ἀναγέννηση. Μέ τήν ὑποδειγματική ὑπακοή, τήν ἄκρα ταπείνωση καί τή σκληραγωγία τοῦ σώματος κέρδισε τήν ἐμπιστοσύνη καί τό σεβασμό τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς.

Ὁ Θεός ὅμως ἤθελε τό θεοφύτευτο αὐτό δένδρο νά μεταφυτευθεῖ στήν ἰδιαίτερη πατρίδα του, τή Χίο, γιά νά ἀποδώσει κι ἐκεῖ τούς καρπούς τῶν ἀγώνων του. Μέ τήν εὐλογία τοῦ Γέροντά του ἔρχεται στό νησί του κι' ἐγκαταβιώνει στό

σπήλαιο τῶν Ἀγίων Πατέρων, Νικήτα, Ἰωάννου καί Ἰωσήφ. Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ μετέτρεψε τό σπήλαιο σέ πνευματική κυψέλη καί μάζεψε γύρω του πολλοῦς μοναχοῦς, τούς ὁποίους ὁδήγησε στή σωτηρία. Ἀνάμεσα στούς μαθητές του ξεχωρίζει ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, Μητροπολίτης Πενταπόλεως, ὁ ὁποῖος ἀργότερα ἀναπολεῖ μέ ἱερή συγκίνηση τίς κατανυκτικές στιγμές πού ἔζησε στό Προβάτειο Ὅρος, κοντά στό συμπαθῆ καί ἀγαπητό του Γέροντα.

Ἡ ἀσκητική του ζωή, ἡ αὐστηρότητά του, ἡ προσήλωσή του στά διδάγματα τῶν Πατέρων καί τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ ἀδιάλειπτες προσευχές του, ἡ σθεναρή του στάση ἔναντι τῶν καινοτόμων, ἡ ἀγωνιστικότητα του σέ θέματα πίστεως, τόν ἀνέδειξαν κορυφαῖο τοῦ χιακοῦ μοναχισμοῦ τό 19ο αἰῶνα καί θεματοφύλακα τῶν ἱερῶν παραδόσεων μέ εὐρύτατη ἀπήχηση τόσο στή χιακή κοινωνία, ὅσο κι ἔξω ἀπ' αὐτήν. Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τή συμπαράσταση τῶν συμπατριωτῶν του καί κυρίως τίς ἀκατάβλητες καί ἀκούραστες προσπάθειες τῶν ὑποτακτικῶν του ὁλοκλήρωσε τιτάνιο ἔργο σέ μικρό χρονικό διάστημα. Ἡ Σκήτη τῶν Ἀγίων Πατέρων, ὁ Ἱερός Παρθενῶν τῶν Ἀγίων Κων/νου καί Ἑλένης, ὁ ναός τῆς Ἀγίας Τριάδας στό χωριό του, τήν Ἑλάτα, πού κοσμοῦν τό μυροβόλο νησί τοῦ Ἀρχιεπελάγου, εἶναι ἀποτέλεσμα καί καρπός τοῦ πνευματικοῦ μόχθου του.

Κοιμήθηκε τόν ὕπνο τῶν δικαίων σέ ἡλικία 65 ἐτῶν, ἀφήνοντας ἰσάριθμα πνευματικά τέκνα, γιά νά μεταβεῖ στήν αἰώνια μακαριότητα. Οἱ πνευματικές του νουθεσίες, οἱ συμβουλευτικές του ἐπιστολές, οἱ κανόνες καί τό Τυπικό τῶν Μονῶν του ἐντυπωσιάζουν καί εἶναι ἄξια θαυμασμοῦ. Κληροδότησε ὡς παρακαταθήκη στούς μοναχοῦς καί τίς μοναχές καί τῶν δύο Μοναστηριῶν τήν Ὁρθόδοξη πατρῶα ὁμολογία, τήν ὁποία φύλαξαν καί φυλάττουν «ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ» μέχρι καί σήμερα. Καί ὅταν ἀργότερα τό κάλεσαν οἱ περιστάσεις κατά τό χρονικό διάστημα τοῦ διωγμοῦ ἐναντίον τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀπέδειξαν ἔμπρακτα ὅτι εἶναι πιστοί στίς συμβουλές καί τίς ἐπιταγές τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα. Ἀρκεῖ νά ἀναφερθεῖ, ὅτι ὁ Ἠγούμενος τῶν Ἀγίων Πατέρων, π. Θεόδουλος Γεντίδης, ἐξορίσθηκε τό 1960 στή Μονή Ὑψηλοῦ στή Λέσβο γιά τό ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου, στό χῶρο πού εἶχε ἐξορισθεῖ καί ὁ πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος.

Αὐτόν τόν νεολαμπή Ἅγιο, τό μυρίπνοο κρίνο τῆς Χίου, τόν καθοδηγητή καί προστάτη της τίμησε φέτος στίς 14 Ὀκτωβρίου ἡ Σκήτη τῶν

Ἀγίων Πατέρων. «Πανήγυρις φαιδρά, ἱερά πανδαισία, δεῦτε πιστοί, μεθέξωμεν...», μ' αὐτά τὰ λόγια τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου θά μπορούσε νά παρουσιαστεῖ ἡ πανέκλαμπρη ἡμέρα τοῦ ἑορτασμοῦ. Τό πλῆθος τοῦ κόσμου, πού συνέρρευσε ἀπό ὁλόκληρο τό νησί, ἀλλά καί ἔξω ἀπ' αὐτό, βίωσε μέσα σέ ἀτμόσφαιρα ψυχικῆς ἀνατάσεως συγκινητικές στιγμές καί εὐφράνθηκε ἀπό «ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς».

Τόν Πανηγυρικό Ἑσπερινό καί τήν Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ἐλάμπρυναν μέ τήν παρουσία τους οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.: Ἀμερικῆς, κ.κ. Παῦλος, Χίου Ψαρρῶν καί Οἰνουσσῶν, κ.κ. Στέφανος, Πειραιῶς καί Σαλαμίνας, κ.κ. Γερόντιος καί Ἀττικῆς καί Βοιωτίας, κ.κ. Χρυσόστομος. Ἡ τελετή πλαισιώθηκε ἀπό πλειάδα ἱερέων: Συμμετείχαν οἱ Ἀρχιμανδρίτες: π. Ἀμβρόσιος Ἀγιοπατερίτης, Ἡγούμενος τῆς Σκήτης, π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας, π. Γρηγόριος Ταυλάριος. Οἱ Ἱερομόναχοι: π. Στέφανος Τσίκουρας, π. Πατάπιος Ἀργυρός, π. Ἀθανάσιος Τζενῆς καί π. Νήφων Τσικρίκης. Καί οἱ Ἱερεῖς: π. Χαράλαμπος Χαμοσφακίδης, π. Ἰωάννης Μουρίκης, π. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης καί π. Λάμπρος Λεούσης.

Ἰδιαίτερη λαμπρότητα προσέδωσαν στήν ἑορτή οἱ χοροὶ τῶν καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν, πού ἀπέδωσαν μέ ἄψογο καί ἄριστο τρόπο τοὺς βυζαντινοὺς ὕμνους. Χοράρχης τοῦ δεξιοῦ χοροῦ ἦταν ὁ καθηγητὴς τῆς βυζαντινῆς Μουσικῆς, κ. Ἀθανάσιος Παῖθανάς καί τοῦ ἀριστεροῦ ὁ παλαίμαχος ἱεροψάλτης τῆς Χίου, κ. Παναγιώτης Ἀνδριώτης.

Ἀξίζει νά ἀναφερθεῖ, ὅτι ἡ ἱερά ἀκολουθία πού ἐψάλη γιὰ πρώτη φορά εἶναι πόνημα τοῦ Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, διδάκτορος, κ. Χαραλάμπους Μπούσια, ὁ ὁποῖος συνέταξε μέ ἐπαινετὴ προθυμία καί θεία φώτιση τήν ἀσματικὴ ἀκολουθία, τόν Πα-

ρακλητικό Κανόνα καί τοὺς Χαιρετισμοὺς πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου.

Οἱ Μονές τῶν Ἀγίων Πατέρων καί τοῦ Ἀγίου Κων/νου ἐξέδωσαν σέ καλαίσθητη ἔκδοση τήν ἱερά Ἀκολουθία, πλαισιωμένη καί μέ φωτογραφίες ἀπὸ τὰ δύο Μοναστήρια καί τόν Τάφο τοῦ Ὁσίου. Πρὸ διετίας (2003) ἐξεδόθη καί ἐκτενὴς βιογραφία τοῦ Ὁσίου, συγγραφεῖσα ἀπὸ τό Χιώτη καθηγητὴ φιλολογίας, κ. Ἀντώνιο Ν. Χαροκόπο. Τό ὀρθόδοξο ἀναγνωστικὸ κοινὸ ἀγκάλιασε μέ πραγματικὸ ἐνδιαφέρον τό βιβλίον τόσο στή Χίο ὅσο κι ἔξω ἀπ' αὐτήν. Πολλοὶ ἀναγνώστες ἔστειλαν τίς εὐχαριστίες τους πρὸς τίς Μονές, μαζί μέ τίς βιβλιοκριτικές τους, οἱ ὁποῖες πρόκειται σύντομα νά ἐκδοθοῦν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν.

Τόν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀμερικῆς, κ.κ. Παῦλος, ὁ ὁποῖος τόνισε τήν σημασία τέτοιων ἐκδηλώσεων γιὰ τὴ μαρτυρικὴ μας Ἐκκλησία καί παράλληλα ἀνέγνωσε τό χαιρετιστήριον μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, κ.κ. Χρυσόστομου:

Εὐλαβὲς προσκύνημα

Ὑποκλινόμεθα εὐσεβάστως καί περιδεῶς πρὸ τῆς σεπτῆς μνήμης τοῦ ἐν ὁσιότητι καί ἀρετῇ διαπρέφαντος Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Παχωμίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ ταύτῃ ὁσιακῶς βιώσαντος, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ τῆς μακαρίας αὐτοῦ κοιμήσεως.

Χαιρετίζομεν τό γεγονός ἐν κατανύξει καρδίας καί μεταρσιώσει πνεύματος δοξάζοντες τήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, ὅστις καί εἰς τοὺς ἐσχάτους καί χαλεπούς τούτους καιροὺς ἀναδεικνύει ἀγίους πρὸς παρηγορίαν καί στήριξιν ἡμῶν «τῶν ὀγδοητῶν»!

Βεβαιοῦται ὅθεν τρανῶς ὅτι, «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καί σήμερον ὁ αὐτὸς καί εἰς τοὺς αἰῶνας»!

Τούτου ἕνεκεν, τολμᾷ καί ἡ ἡμετέρα οὐτιδανότης νά προσφέρῃ ταπεινῶς «τά δύο λεπτά τῆς χήρας» εἰς τιμὴν τοῦ Ἀσκητοῦ τοῦ αἰῶνος μας, οὕτινος ἡ ὁσιοπατερικὴ βιοτὴ ἐπανεφέρει εἰς τό προσκλήνιον τὰς μεγάλας Πατερικὰς φυσιογνωμίας, Ἀντωνίων, Παχωμίων, Εὐθυμίων, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καί λοιπῶν Πατέρων τῆς Ἀγγελοειδοῦς ζωῆς.

Σεμνύνεται ἡ νῆσος Χίος ἐπὶ τῇ ἀναδείξει καί νεωτέρου Ἀγίου ἐμπλουτίσαντος τόν χορόν τῶν παλαιότερων Ἀγίων τῆς νήσου, πού τήν στολίζουν ὡς ἁγιοτόχον.

Σεμνύνονται αἱ δύο Μοναί, τῶν ὁσίων Πατέρων ἐδῶ εἰς τό Προβάτειον Ὅρος καί ὁ Παρθενῶν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, ἰδρύματα κόπου καί μόχθου τοῦ Ὁσίου Γέροντος, ὅστις τήν αὐστηράν του καλο-

γηρικήν ζωὴν ἀφῆκε ὡς πολύτιμον διαθήκην εἰς τὰ πνευματικά του τέκνα, διὰ τὰ συνεχίσουν σταδιοδρομοῦντες τὸν ὀρθὸν καὶ κατὰ Θεὸν βίον, μέ βάσιν καὶ ἔμβλημα τὸ ἰδεῶδες τρίπτυχον τῆς μοναχικῆς πολιτείας, «*παρθενία, ἀκτημοσύνη, ὑπακοή.*»

Πρὸ δὲ πάντων τούτων ἀφῆκε ἀκριβῆ τὴν ἱεράν παρακαταθήκην τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, χωρὶς τῆς ὁποίας οὐδεμία ἀρετὴ τελειοῦται οὐδὲ εὐπρόσδεκτος τυγχάνει παρὰ τῷ Θεῷ.

Τὸ ἀγαθὸν κληροδότημα τοῦ σεπτοῦ Γέροντος ἔπescen ὡς σπóρος ἀγαθός εἰς ἀγαθὴν γῆν, διό καὶ αἱ ἐνασκούμεναι ἀδελφότητες ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐντροφοῦν ἕως σήμερον θεαρέστως εἰς τὸν ἰδεῶδη θησαυρόν, ὀρθοδοξία καὶ ὀρθοπραξία, παραμεινάσαι ἀμετακίνητοι εἰς τὰς παραδόσεις τῶν ἁγίων Πατέρων, χωρὶς νὰ ὑποκύβουν εἰς τὸν «*Βάαλ*» τοῦ αἰῶνος μας, τὸν ἐπάρατον οἰκουμενισμόν μέ συνέπειαν τὴν νόθευσιν καὶ παραχάραξιν τῆς ὑγιoῦς Ὀρθοδοξίας, γενόμεναι οὕτω καλὸν καὶ ἀξιoμίμητον παράδειγμα ἐν μέσῳ τῆς λαίλαπος πού ἀπειλεῖ νὰ ἀφανίσῃ Ἑλληνισμόν καὶ Ὀρθοδοξίαν, διότι ἔχουν ὡς σύνθημα τὸ «*πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις*»!

Ἐπιλογίζοντες, ὑποῦμεν ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ νοῦν καὶ καρδίαν πρὸς τὸν ὑπεράγαθον καὶ πλουσιόδωρον Θεόν, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις ἐν τοῖς ἐσχάτοις τούτοις χρόνοις, τὸν τε Ὅσιον Παχώμιον καὶ τὸν τούτου μαθητὴν Ἅγιον Νεκτάριον, διδασκάλους καὶ πρότυπα ἀρετῆς, οὓς καὶ προσάγομεν πρέσβεις εὐπροσδέκτους πρὸς Αὐτόν ἵνα στηρίξῃ κραταιῶς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀμώμου πίστεως πολύμοχθον ὀγδοηκονταετῆ ἱερόν ἡμῶν ἀγών «*ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν*», τύχοιμεν δὲ ταῖς πρεσβείαις τούτων καὶ ἡμεῖς τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας.

Γένοιτο.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε λιτάνευση τῆς τιμίας Κάρας, τῶν ἱερῶν λειψάνων, τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, τοῦ κομβο-

σχοινίου καὶ τῆς ράβδου τοῦ Ὁσίου Παχωμίου καὶ δέσεις στὸν Τάφο του.

Ρίγη συγκινήσεως καὶ θαύματα κατάνυξη προκάλεσε σὲ ὅλους τοὺς συμμετέχοντες ἡ ἱερῶτατη αὐτὴ τελετὴ, ἐνῶ τὸ πλῆθος ἔκρινε τίς θερμότερες ἀπὸ ψυχῆς ἱκεσίες του μαζί μέ τοὺς ἐκκλησιαστικούς ὕμνους πρὸς τὸν Ἅγιο νὰ ἐπιδαφιλεύει πλούσια τὴ χάρη καὶ τὴν εὐλογία του.

Μετά τὴ λιτάνευση παρατέθηκε πλούσια Τράπεζα σὲ ὅλους τοὺς παρευρισκόμενους, κληρικούς καὶ λαϊκούς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου καὶ χάριν τῶν φιλοξενουμένων Ἀρχιερέων καὶ ὄλων τῶν ἐπισκεπτῶν ἀνοίξε τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τὸ ὁποῖο, ὡς γνωστόν, ἀποτελεῖ ἄβατο γιὰ τοὺς ἄνδρες, σύμφωνα μέ τὸ Τυπικὸ τοῦ Ὁσίου Παχωμίου.

Στίς 4.30 μ.μ., ἀφοῦ κτύπησαν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες, οἱ μοναχὲς ἀπομακρύνθηκαν στὰ ἐνδαιτήματά τους, καὶ εἰσῆλθαν οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ ἱερεῖς καὶ πλῆθος κόσμου, κυρίως ἄνδρες, πού εἶχε κατακλύσει ἀπὸ νωρὶς τὴν ἐξωτερικὴ αὐλὴ, γιὰ νὰ προσκυνήσουν. Ὅλοι οἱ προσκυνητές, Χιώτες καὶ ξένοι, θαύμασαν τὸ κάλλος καὶ τὴν ωραιότητα τῆς Μονῆς καὶ παρακολούθησαν μέ κατάνυξη τὴ δέηση πού ἐψάλη στό καθολικό. Τὴν τελετὴ ἔκλεισαν μέ τίς μεστὲς περιεχομένου ὁμιλίες τους, ὁ Σεβασμιώτατος Παῦλος καὶ ὁ Ἡγούμενος π. Ἀμβρόσιος. Τὸ βράδυ παρατέθηκε Τράπεζα σὲ ὅλους τοὺς φιλοξενούμενους κληρικούς.

Τέλος τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ, 17-10-2005 (Π.Η.) τελέσθηκε ἡ θεία Λειτουργία πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου στὸν Ἱερό Παρθενῶνα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ὁ κόσμος προσκύνησε μέ δέος τὴ χαριτόβρυτο Κάρα τοῦ Ἁγίου καὶ πῆρε τὴ χάρη καὶ τὴν εὐλογία του.

Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια σὲ ὅλους ὅσους συνέβαλαν στὴν ἄψογη ὀργάνωση αὐτῆς τῆς μοναδικῆς πανηγύρεως καὶ ἰδιαίτερα στίς ἀδελφότητες καὶ τῶν δύο Μοναστηριῶν, πού ὑλοποίησαν μέ ἐπιτυχία αὐτὴ τὴν ξεχωριστὴ γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας ἐκδήλωση. Εἶθε ὁ τιμώμενος Ἅγιος νὰ κατευθύνει τὰ βήματά τους εἰς ὁδοὺς σωτηρίας καὶ νὰ χαριτώνει τὸ ἔργο τους πρὸ δόξαν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας.

«Η ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΗ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ»

του ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

«Ὁ Πατήρ δέ μεταπίπτει στόν Υἱό, παραμένει πάντα Πατήρ, ὁ Υἱός δέ μεταπίπτει στόν Πατέρα, παραμένει πάντα Υἱός, τό Πνεῦμα δέ μεταπίπτει στόν Πατέρα, ἢ τόν Υἱό, παραμένει πάντα Πνεῦμα Ἅγιο». Ἡ ιδιότητα καθενός προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδας εἶναι σταθερή καί ἀμετάβλητη. Πῶς, ἄλλωστε, θά παρέμενε ιδιότητα ἄν ἐναλλασσόταν συνεχῶς περνώντας κάθε φορά σέ ἄλλο πρόσωπο; Γι' αὐτό ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ εἶναι (Αὐτός) πού γίνεται Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, γιά νά παραμείνει ἀκριβῶς ἡ ιδιότητα ἀμετακίνητη. Γιατί, ὄντας Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἔγινε Υἱός τοῦ ἀνθρώπου παίρνοντας σάρκα ἀνθρώπινη ἀπ' τήν ἁγία Παρθένο, δέν ἀλλοτριώθηκε ἀπό τήν υἱική του ιδιότητα.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησε γιά νά χαρίσει ξανά στόν ἄνθρωπο ἐκεῖνο γιά τό ὁποῖο δημιουργώντας τον τόν προώρισε. Τόν δημιούργησε σύμφωνα μέ τή δική του εἰκόνα, διανοητή καί ἐλεύθερο, προορισμένο νά τοῦ μοιάζει, δηλαδή νά εἶναι, ὅπως κι ὁ δημιουργός του, τέλεια ἐνάρετος, πρᾶγμα κατορθωτό γιά τήν ἀνθρώπινη φύση. Γιατί οἱ ἀρετές, δηλαδή ἡ νηφαλιότητα, ἡ ἡρεμία, ἡ ἀκεραιότητα, ἡ ἀγαθοσύνη, ἡ σοφία, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀνεξικακία εἶναι, πρωταρχικά, γνωρίσματα τῆς θείας φύσης.

Ὁ Θεός, λοιπόν, δημιούργησε τόν ἄνθρωπο σέ πλήρη κοινωνία μαζί του (τόν δημιούργησε γιά νά μείνει ἄφθαρτος, τόν ἀνέβασε στήν ἀθανασία μέ τό νά τόν κρατᾶ κοντά Του). Ἐμεῖς, ὅμως, αὐτά τά γνωρίσματα τῆς θείας φύσης τά ἀλλοιώσαμε καί τά μεπερδέψαμε μέ τήν παράβαση τῆς ἐντολῆς

καί περάσαμε στήν παράταξη τῆς κακίας μέ ἀποτέλεσμα νά χάσουμε τήν κοινωνία μέ τό Θεό. Τίς γάρ μετουσία φωτί πρός σκότος; Καί, ὅταν πιά στερηθήκαμε τή ζωή, πέσαμε στή φθορά τοῦ θανάτου.

Ἐπειδή, τώρα, ὁ Θεός μᾶς προσέφερε τό ὕψιστο καί δέν τό διαφυλάξαμε, χρειάστηκε νά κατεβεῖ Αὐτός στό χεῖριστο, δηλαδή στή δική μας ξεπερασμένη φύση, ὥστε νά μᾶς ξαναδώσει, προσφέροντας καί ἐνεργώντας ὁ ἴδιος, τήν ἐξομοιωμένη μ' Αὐτόν εἰκόνα καί τόν ἀρχαῖο προορισμό.

Κι ἀκόμα νά μᾶς διδάξει τό ἐνάρετο ἦθος τῆς βιωτῆς, αὐτό τό ἦθος, πού ὁ ἴδιος μέ τήν ἐπίγεια ζωή του κατέστησε συγκεκριμένο καί εὐκολοκἀτόρθωτο.

Κι ἀκόμα νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τή φθορά φέρνοντάς μας πάλι σέ κοινωνία μέ τή ζωή, μέ τό νά ἀνοίξει ὁ ἴδιος τό δρόμο τῆς δικῆς μας ἀνάστασης.

Καί ἀκόμα νά ξανακάνει καινούριο τό θρυμματισμένο κι ἀγνώριστο κανάτι τῆς ὑπαρξῆς μας, νά λύσει τά δεσμά τῆς κυριαρχίας τοῦ Διαβόλου ἐπάνω μας, προσκαλώντας μας νά ἀναγνωρίσουμε τήν κυριαρχία τοῦ Θεοῦ.

Καί ἀκόμα νά μᾶς γεμίσει κουράγιο καί νά μᾶς ἐκπαιδεύσει νά πολεμοῦμε τόν τύραννο μέ τήν ὑπομονή καί τήν ταπείνωση.

Μέ τήν ἐνανθρώπηση, λοιπόν, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καταργήθηκε ἡ λατρεία τῶν δαιμόνων, ὅλη ἡ κτίση ἁγιασθηκε μέ τό θεῖο Του αἷμα, οἱ βωμοί καί οἱ ναοί τῶν εἰδώλων κατεδαφίστηκαν, ρίζωσε ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ, λατρεύεται πιά ἡ ὁμοούσια

Τριάδα, ή άκτιστη θεότητα, ό ένας άληθινός Θεός ό δημιουργός και κυβερνήτης του σύμπαντος.

Τώρα πιά, πάλι, οί άρετές είναι κατορθωτός τρόπος ζωής, προσφέρθηκε ή έλπίδα μέ την άνάσταση του Χριστού, τώρα πιά οί δαίμονες τρέμουν τους ανθρώπους πού προηγουμένως ήταν του χειριού τους.

Και τό πράγματι αξιοθαύμαστο είναι, πώς όλα αυτά κατορθώθηκαν μέ τό σταυρό και τά πάθη και τό θάνατο. Κηρύχθηκε σ' όλη τή Γή τό Ευαγγέλιο τής ύποταγής στό Θεό, όχι μέ πολέμους και όπλα και στρατούς, πού συντρίβαν έχθρους. Κηρύχθηκε από λίγους γυμνούς, φτωχούς κι άγράμματους, πού διώχονταν από παντού, πού δέχονταν κτυπήματα, πού θανατώνονταν, πού κήρυτταν ένα σταυρωμένο και νεκρό, πού όμως επικράτησαν άπέναντι στους σοφούς και τους ισχυρούς, γιατί άκριβώς τους άκολουθοϋσε ή άκαταμάχητη δύναμη του σταυρωμένου. Ό θάνατος, ό πρίν τρομοκρατικός, νικιέται, και καταδικάζεται τώρα ό απόβλητος και μισητός τής ζωής.

Αυτά είναι τά άποτελέσματα τής παρουσίας του Χριστού, αυτές είναι οί συνέπειες τής επιβολής τής δύναμής του. Δέν έσωσε ένα λαό, όπως ό Μωυσής πού φυγάδευσε από τήν Αίγυπτο τους Έβραίους περνώντας τους μέσ' από τή θάλασσα, για ν' άπαλλαγούν από τή δουλεία του Φαραώ. Έσωσε όλόκληρη τήν ανθρωπότητα από τή φθορά του θανάτου και τό γεμάτο κακία τύραννο, τήν άμαρτία.

Και έσωσε τους ανθρώπους όλους, όχι πειθαναγκάζοντάς τους νά άσκήσουν τήν άρετή, όχι παραχώνοντάς τους στό χώμα, όχι καίοντάς τους και διατάσσοντας νά λιθοβολούνται οί άμαρτωλοί, αλλά πείθοντάς τους μέ πραότητα, ύπομονή και συγχωρετικότητα νά διαλέξουν τήν άρετή και νά συναγωνίζονται στους κόπους γι' αυτήν και έτσι νά ίκανοποιούνται.

Προηγουμένως, όταν άμαρταναν έτιμωροϋντο μέ κτυπήματα κι όμως επέμεναν στην άμαρτία και τήν είχαν θεοποιήσει, τώρα δέχονται νά ύφίστανται κτυπήματα για χάρη τής ύπακοής στό Θεό και για χάρη τής άρετής, δέχονται νά κακοπαθούν και θανατώνονται.

Δόξα σέ σένα Χριστέ, Λόγε του Θεού και Σοφία και Δύναμη και Θεέ Παντοκράτορα. Τί νά σου αντιδωρίσουμε έμείς οί άπραγοι για όλα όσα μάς χάρισες; Όλα μάς τά 'χεις δοσμένα έσύ και τίποτ' άλλο δέ ζητάς από μάς, παρά ν' άποδεχτούμε τή σωτηρία πού μάς πρόσφερες, δίνοντάς μας άκόμα και τή δύναμη για νά τό κάνουμε.

Σ' ευχαριστούμε, έσένα πού μάς έδωσες τήν ύπαρξη, μά και μάς χάρισες τήν αιώνια ζωή, έσένα, πού κι όταν τήν χάσαμε και τήν άρνηθήκαμε, μάς οδήγησες πίσω σ' αυτήν μέ τήν ένανθρωπίσή σου πού καμιά γλώσσα δέν τολμα νά έρμηνεύσει.

Ἀμυδρά σκιαγραφία

Ο ΠΡ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ*

Πολύ δύσκολο είναι νά ξεχάση κανείς μία μορφή, σάν τήν μορφή τοῦ Μητροπολίτου Χρυσόστομου. Ἐχει ἐπιβληθῇ εἰς τάς ψυχάς ὧσων τόν ἐγνώρισαν καί ἔχει ἀφήσει ἀνεξίτηλον τήν σφραγίδα τῆς προσωπικότητός του ἐπ' αὐτῶν.

Ποῦ εὐρίσκεται ὅμως τό θεμέλιον τῆς δυνάμεως αὐτῆς καί ποία ἡ πηγή τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ἀκτινοβολίας τοῦ ἀνδρός; Ἡ μόρφωσις του ἦτο πολύπλευρος καί διεκρίνετο διά τό βάθος της. Ὅσοι ἠτύχησαν νά ἀκούσουν κηρύγματα του ἡ νά μελετήσουν ἔργα του θά δύνανται νά διαβεβαιώσουν, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος εἶχε κατορθώσει νά συνδυάσῃ εἰς μίαν ὀργανικήν ἐνότητα τό βάθος τοῦ στοχασμοῦ, τό ὕψος τῶν νοημάτων, τήν χάριν τοῦ λόγου, τήν ἀπλότητα τῶν ἐκφράσεων. Ἡ μόρφωσις διά τόν Χρυσόστομον δέν εἶχε τήν μορφήν μερικῶν (πολλῶν ἢ ὀλίγων) γνώσεων, τοποθετημένων, ὅπως τά βιβλία, εἰς πλουσίαν βιβλιοθήκην· ἦτο τό πνευματικόν πλαίσιον μιᾶς ζωῆς πειθαρχημένης εἰς τήν ἱεραρχίαν τῶν ἀξιῶν καί ἀντλούσης τούς ζωτικούς αὐτῆς χυμούς ἀπό τά ἀστείρευτα καί ἀνεξάντλητα βάθη τῆς νοήσεως, τῆς νοήσεως ὅμως πού κατηυγάσθη ἀπό τό ἀνέσπερον μεγαλεῖον τοῦ χριστιανισμοῦ!

Καί δι' αὐτόν ἀκριβῶς τόν λόγον ἀπό τήν ἐν γένει συμπεριφορά τοῦ ἀειμνήστου γέροντος ἔλειπε αὐτή ἡ ἐξεζητημένη κομψότης τῶν «μορφωμένων», πού τούς καθιστᾷ ἀποκρουστικούς διά τάς μικρολόγους σχολαστικότητας καί ἀπαισίους διά τήν ἔπαρσιν ἐκ τῆς «μορφώσεως».

Ὁ ἀλησμόνητος ἐπίσκοπος εἶχε μετουσιώσει ὅλην τήν μόρφωσιν, τήν τεραστίαν καί πολυποικίλον εἰς ἓναν μοναδικόν καί ἰδεώδη ἀνθρωπισμόν. Καί αὐτό ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τήν ἰδιάζουσαν σφραγίδα τῆς προσωπικότητός του. Ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος ὑπῆρξε ἄνθρωπος, «κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν» τοῦ τελειοτάτου προτύπου.

Ἀνθρωπος! πόσον δύσκολον πρᾶγμα νά εἶσαι ἄνθρωπος! Ὁ μεταστάς ἐχάρισε εἰς τήν κοινωνίαν τήν δυνατότητα αὐτήν καί ἀνεκούφισε εὐρύ-

τατον κύκλον μέ τόν εὐγενικόν ἀνθρωπισμόν του.

Ἄλλ' ἄς δοῦμε μερικές λεπτομερείας τοῦ ὑπερόχου ἐκείνου ἀνθρωπισμοῦ, μερικές πτυχάς τῆς ἀγίας ἐκείνης ψυχῆς, ὅσας ἡ βαθυτάτη μετριοφροσύνη του ἐπέτρεψε νά θαυμάσωμεν.

Ἀπλότης! καί ὅταν λειτουργοῦσε καί ὅταν ὠμίλῃ καί ὅταν συνεζήτη τόν διέκρινε ἡ κορωνίς τῶν ἀνθρωπιστικῶν προσόντων, ἡ ἀπλότης. Τόν ἐνθυμοῦμαι εἰς τό γραφικό του καναπεδάκι, παρά τήν ἐπί τήν Κυψέλην οἰκίαν του μέ τό καλογερικό του σκουφάκι. Μόνο πού ἔβλεπα τό ἅγιο ἐκεῖνο γεροντάκι γέμιζε ἡ ψυχὴ μου ἀπό πνευματική ἱκανοποίησι. Σέ ἄκουγε· σέ ἄκουγε μάλιστα μέ προσοχή, μέ ἐνδιαφέρον. Καί αὐτό δέν τό ἔκανε ἀπό «συγκατάβασιν» στήν πνευματική σου πτωχεία, ἀλλά ἀπό ἀνθρωπιστική κατανόησι, ἀπό εἰλικρινῆ σεβασμό στόν ἄνθρωπο, στόν οἰονδήποτε ἄνθρωπο!

Δέν προσπαθοῦσε νά σέ παρασύρῃ μέ τήν ἄποψί του, γιατί σέ θεωροῦσε κατώτερό του. Σοῦ ὠμίλει μέ τήν μεγαλειώδη ἐκείνην δημοκρατικήν ἀπλότητα, πού ἐκπηγάζει ἀπό τήν πραγματικήν πνευματικήν ἀριστοκρατίαν, καί σέ ἄφινε ἐλεύθερον νά λάβῃς θέσιν.

Ἐνθυμοῦμαι, τό παρελθόν Πάσχα εἶχον κατὰ νοῦν νά μεταβῶ εἰς Ἁγίον Ὅρος νά ἐορτάσω ἐκεῖ. Μία ἡμέραν λοιπόν τῆς Βαϊφόρου μέ ἐκάλεσε εἰς τό γραφεῖον του ὁ ἅγιος καί νεανικός κατὰ τό ψυχικόν σθένος γέρων, καί μεταξὺ μας διηξήθη ὁ ἐξῆς περίπου διάλογος.

— Ἐμαθα ὅτι πρόκειται νά μεταβῇτε εἰς Ἁγίον Ὅρος!

— Μάλιστα.

— Θά μοῦ ἐπιτρέψετε νά σᾶς πῶ τήν γνώμην μου καί μετά νά ἀποφασίσετε ὅ,τι νομίζετε ὀρθόν.

— Εὐχαρίστως νά τήν ἀκούσω Πανιερώτατε.

— Τό Πάσχα εἶναι ἐορτὴ οἰκογενειακῆς χαρᾶς. Ἡ σύζυγός σας δέν σᾶς ὑπανδρεύθη, διά νά ἐξασφαλίσῃ μόνον τήν συντήρησίν της καί τά ἐκ τῆς ἐργασίας σας ἀγαθὰ· ἔχει τήν ἠθικήν καί δικαί-

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 218, περίοδος Γ', 3/10/1955, σελ. 6.

αν αξιώσιν νά συναπολαμβάνη μαζί σας τās αγίας ημέρας τών χριστιανικῶν ἐορτῶν. Αυτό δέ κυρίως συνιστᾷ τόν σύνδεσμον τοῦ γάμου.

Μή στηρίζεσθε εἰς τήν συγκατάθεσίν της διά νά ἀδικήσετε μίαν εὐγενική γυναίκα καί μή συσσωρεύετε νεφίδια εἰς τόν οὐρανόν τοῦ οἰκογενειακοῦ σας βίου. Ἐκτός ὅμως αὐτοῦ ἔχετε ὑποχρέωσιν καί ἔναντι τών ἐκκλησιασμάτων, τὰ ὁποῖα ζητοῦν τās ημέρας αὐτάς ἀπό τούς ἐργάτας τῆς Ἐκκλησίας μίαν ὁμιλίαν.

Ἄς μή ζητοῦμε λοιπόν αὐτά πού μᾶς εὐχαριστοῦν, ἀλλά αὐτά πού ἐπιβάλλονται.

- Πανιερώτατε εἶμαι πρόθυμος νά ἐκτελέσω τήν ἐντολήν σας.

- Σᾶς παρακαλῶ δέν δίδω ἐντολάς· τήν γνώμην μου ἐκθέτω καί σεῖς ἐλευθέρως ἀποφασίζετε.

Παρέθεσα αὐτόν τόν διάλογον διά νά γίνη γνωστή ἡ ἀνθρωπιστική ὑπεροχή του. Δέν ἦτο «Δεσπότης», μέ «ἀξιώσεις» καί «ἀπαιτήσεις»· δι' αὐτό καί δέν προσπαθοῦσε νά δεσμεύσῃ τόν ἄλλον· περιέργως ὅμως τόν ἔπειθε!

Παρ' ὅλην τήν μορφωτικήν του καί ἠθικήν του ὑπεροχήν, δέν ἔζη τό ἁμαρτωλόν ἐκεῖνο βίωμα τῆς διαστολῆς του ἀπό τούς ὑπολοίπους θνητούς. Μέ ἄλλους λόγους δέν ἐθεώρει τόν ἑαυτόν του ὑπέρτερον οὐδενός, οὔτε ὡς πρός τās γνώσεις, οὔτε ὡς πρός τήν ἠθικήν, παρ' ὅλον δέ ὅτι ἦτο καθαρά καί ἀγνή φύσις δέν τόν διέκρινε ἡ ἀδυναμία τών τοιούτων φύσεων, ὁ ἐγωϊσμός. Διὰ τί; Διότι ἦτο ἄνθρωπος!

Οὐδέποτε ἠθέλησε νά σχολιάσῃ λάθη γραμματικά, συντακτικά, ἐκφραστικά τών ὑφισταμένων του, ἢ νά σατυρίσῃ δηκτικῶς τās ἐλλείψεις τών ἄλλων. Ὅσάκις διέβλεπε λάθη, ἐφ' ὅσον μέν αὐτά δέν μετέβαλον τό νόημα τοῦ κειμένου τὰ ἄφινε, διά νά μή θίξῃ τόν συνεργάτην του· ἐφ' ὅσον πάλιν μετέβαλον τό νόημα προσεπάθει νά κατευθύνῃ τοῦτον εἰς τήν ἀνεύρεσιν τοῦ λάθους, ὥστε νά μή φανῇ ὁ ἴδιος διορθῶν.

Ἔθετε ὑπό τήν κρίσιν ἄλλων, κατωτέρων τῆς μορφώσεώς του καί τών γνώσεών του, διάφορα ἔγγραφα του, ἔργα του, οὐχί κατὰ λόγον ταπεινοφانوῦς φιλαρεσκείας, ἀλλά κατὰ λόγον εἰλικρινοῦς ἐκτιμήσεως τῆς κρίσεως τών συνανθρώπων του.

Ποτέ δέν ἐσχολίασε συνάνθρωπόν του δυσμενῶς, δι' οἷονδήποτε ἐλάττωμα.

Τό ἐσωτερικόν δέ αὐτό ἀνθρωπιστικόν φρόνημα ἀπετύπωσε εἰς τό πρόσωπόν του μίαν

γλυκυτάτην εὐπροσηγορίαν. Ἐνα ἀγνόν μειδιάμα ἦνθει εἰς τὰ χεῖλη του καί ἡ φυσιογνωμία του ἐν γένει σοῦ ἐνέπνεε τόν σεβασμόν χωρίς νά σέ τρομάξῃ. Πτωχός, διότι ἐστάθη πάντοτε ἀνώτερος τών χρημάτων, δέν ἠρνεῖτο νά ἀνακουφίσῃ ὑλικῶς τούς ἔχοντας ἀνάγκην.

Ἐσέβετο τήν συνείδησιν τών συνανθρώπων του· δι' αὐτό ἐπαγρύπνει καί ἐπὶ τών λεπτομερειῶν ἀκόμη τῆς ζωῆς του, διά νά μή σκανδαλίσῃ τινά τών ἐλαχίστων.

Κάποτε μετέβημεν εἰς Αἴγινα, εἰς ἓν μικρόν μοναστηράκι. Εἰς τό δωμάτιον λοιπόν, πού τοῦ παρεχώρησαν νά ἀναπαυθῇ, ὑπῆρχε ἓν ἀκόμη κρεβάτι καί ἓνα ζευγος παντόφλες. Παρεκάλεσε νά ἀπομακρυνθοῦν τὰ ἀντικείμενα αὐτά ἀπό τό δωμάτιον!! Διὰ τί; Διότι ἦτο ἄνθρωπος καί ἐσέβετο τήν συνείδησιν τών συνανθρώπων του.

Θά πρέπη νά θεωροῦνται εὐτυχεῖς ὅσοι καθ' οἷονδήποτε τρόπον συνεδέθησαν μαζί του. Τό καύχημά των δέ αὐτό ἀσφαλῶς εἶναι ὁ εὐγενέστερος τίτλος τιμῆς διά τήν ζωὴν των.

Τήν ἐπίζηλον αὐτὴν εὐτυχίαν αἰσθάνεται καί ὁ χαράσων τās πενιχράς αὐτάς γραμμάς, ρίπτων αὐτάς ὡς ἐπιτάφια ἄνθη ἐπὶ τοῦ μνήματός του.

Καί τοῦτο διότι ὁ Ἅγιος πρώην Φλωρίνης, δέν ἦτο μόνον ὁ ἄμωμος Ἀρχιερεὺς, ὁ περινοῦστατος διανοούμενος, ὁ εὐφραδέστατος ρήτωρ, ὁ ἀγνός ἅγιος, ὁ ἀκαταγώνιστος μαχητής· ἀλλ' ἦτο πρό παντός ὁ ἄνθρωπος. Καί τοιοῦτοι ἄνθρωποι ὁλοκληρωμένοι, πλήρεις, ὑπέροχοι δέν σπανίζουν μόνον μεταξύ τών μελῶν αὐτῆς τῆς γενεᾶς, ἀλλά καί εἰς ὅλην τήν Ἱστορίαν. Τοιοῦτοι ἄνθρωποι εἶναι φαινόμενα, διαφεύγοντα τήν ἀρχὴν τῆς σπανίας συχνότητος. Καί τοιοῦτον φαινόμενον ἀνθρώπου ὑπῆρξε ὁ ἐπιζῶν εἰς τās ψυχὰς μας ὡς ἰδέα καί σύμβολον καί πτερυγίζων μεταξύ μας ὡς ἀθάνατος καί μακαρία ψυχή, ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Χρυσόστομος.

Τίς οἶδε πότε ἄλλοτε ἡ ἀνθρωπότης θά συναντήσῃ τοιοῦτον φαινόμενον!

Τό παράπονον τοῦ παραλύτου εἶναι καί παράπονον τῆς κοινωνίας «Κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω».

Καί τό παράπονον αὐτό θά ἐξέρχεται ἀπό τὰ στήθη ὅσων ἐγνώρισαν τόν ἄνδρα πλέον βαρυκάρδιον, διότι ἡ ἀπώλεια τοῦ «ἀνθρώπου» καθιστᾷ σκληροτέραν τήν πραγματικότητα τῆς ἐλλείψεως ἀνθρώπων!

Διονύσιος Μπατιστάτος

Ὁ Μακαριστός Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κυρός Χρυσόστομος

Η Ἱερά Μονή τοῦ Ὑψηλοῦ ἀπέχουσα τῆς πόλεως Μυτιλήνης περί τὰ 45 χιλιόμετρα, κεῖται ἐπὶ βραχῶδους ὑψηλοῦ λόφου ἔνθα, ἔνεκα τῶν προσβαλλόντων αὐτόν πανταχόθεν ἰσχυρῶν ἀνέμων καὶ τοῦ ἀείποτε ἐπικρατοῦντος δριμυτάτου ψύχους, ὄχι δένδρα ἀλλ' οὐδέ χόρτα φύονται· στερεῖται δέ αὕτη καὶ πηγαίου ὕδατος, ἐξυπηρετουμένων τῶν οἰκητόρων αὐτῆς εἰς πάσας τὰς χρεῖας διὰ τῶν ὑδάτων τῆς βροχῆς συγκεντρουμένων ἐπὶ εἰδικῶν δεξαμενῶν.

Εἰς ταύτην τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀπαράκλητον Ἱεράν Μονὴν ἐξωρίσθη ὁ ἀειμνήστος Ποιμενάρχης τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔχων ὡς μόνην παρηγορίαν τὴν καθημερινὴν συναναστροφὴν τοῦ μορφωμένου καὶ εὐγενεστάτου τούτου Πανοσιολογιωτάτου Καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Σεραφεῖμ καὶ τῶν ἐκ διαφόρων μερῶν ἐπισκεπτομένων Αὐτόν.

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἀθηναγόρας χρηματίσας Ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀειμνήστου ἐν τῇ Μητροπόλει Πελαγονίας -ὡς προελέχθη- ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν παραγγείλας καὶ προφορικῶς διὰ τοῦ ἐπιδότου αὐτῆς πρὸς τὸν «Γέροντά» του, ὡς ἐνησμενίζετο νὰ ἀποκαλῇ τὸν αἰόδιμον, προσκαλῶν αὐτόν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ὑποσχόμενος ἵνα τῷ προσφέρῃ μίαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μητροπόλεων καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀνάπαυσιν. Ἀλλ' ὁ ἀειμνήστος ἀπήντησε πρὸς τὸν Πατριάρχην, ὅτι: ἡ μόνη ἀνάπαυσις καὶ ὑπηρεσία ἡ ὁποία θὰ εὐχαριστήσῃ αὐτόν καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ Αὐτόν τὸν Θεόν μετὰ τῶν Ἀγγέλων Αὐτοῦ, εἶναι: Νὰ φροντίσῃ τὴν ἔνωσιν τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πατρὸς Ἑορτολογίου.

Δέκα ἐπτὰ μῆνας συνεπλήρωσεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ

μετ' ἀξιοθαυμάστου ὑπομονῆς ὁ ἀειμνήστος· καθ' ὅλον δέ τὸ διάστημα τοῦτο ἐγένοντο πολλά καὶ ποικίλαι ἐνέργειαι διὰ τὴν ἀνάκλησίν του. Τὸ ζήτημα τοῦτο πάνυ φιλοτίμως ἀνέλαβον καὶ διεχειρίσθησαν οἱ εὐγενέστατοι βουλευταὶ κ.κ. Ν. Ζορμπᾶς βουλευτῆς Χίου, Χ. Σκουτέρης βουλευτῆς Ἀττικῆς καὶ Χ. Γοργίας βουλευτῆς Σερρῶν, ὄχι μόνον ἐπεμβάντες ἀπλῶς ἀλλὰ καὶ πίεσιν ἀσκήσαντες ἐπὶ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Ν. Πλαστήρα, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἐπὶ τέλους ἡ διαταγὴ τῆς ἀνακλήσεως. Αὕτη ἐπραγματοποιήθη τὴν 18ην Ἰουλίου 1952, ἀφιχθέντος ἀεροπορικῶς εἰς τὸν ἀερολιμένα τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ ἀειμνήστου Χρυσόστομου καὶ γενομένου ἐνθουσιωδῶς δεκτοῦ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀξιοτίμων βουλευτῶν, ὁλοκλήρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ πλήθους λαοῦ Γνησίων Ὁρθοδόξων, συνοδείᾳ τῶν ὁποίων καὶ ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἐπανελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ἀπὸ τῆς ἐπανάδου ἐκ τῆς ἐξορίας του ὁ ἀειμνήστος Χρυσόστομος ἐπανήρchiσε τὸ προσφιλὲς αὐτῷ ἔργον τῆς διαποιμάνσεως τοῦ κλήρου καὶ λαοῦ τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων, παρ' ὅλας τὰς προβαλλομένας ἀντιδράσεις ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ὁ Προκαθήμενος ἀπὸ Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων Βλάχος, διὰ μέσου τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἰωάννου Πούλου, ἐκάλεσε τοῦτον εἰς τὴν ἐν τῷ Ψυχικῷ οἰκίαν του καὶ διὰ σχήματος ὑποκρινομένης φιλίας εἶπε πρὸς αὐτόν:

«Ἄκουσε Χρυσόστομε· Σὺ ἔχεις μίαν πολὺ καλὴν “θέσιν” εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, μὴ θέλῃς ἐπομένως νὰ ἀμαυρώσῃς τὸ παρελθόν σου ἐπιμένων εἰς τὸ Παλαιόν Ἡμερολόγιον. Βλέπεις

ὅτι σέ ἐγκατέλειψαν οἱ συνεργᾶται σου καί διέρρευσαν διαλυθέντες οἱ ὁπαδοί τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου. Ἐπᾶνελθε λοιπόν εἰς τούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία μεταξύ τῶν ἄλλων θά σοῦ δώσῃ καί τὰς καθυστερουμένας ἀποδοχάς ἐκ τῶν συντάξεών σου ἀνερχομένας εἰς πολλές χιλιάδας λιρῶν».

Αὐτά καί πλείονα ὅμοια τούτων εἶπεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σπυρίδων, νομίζων ὅτι δι' αὐτῶν θέλει

ἐκφοβίσει ἢ δελεάσει καί κλονήσει τόν ἀκλόνητον βράχον διακόψαντα τοῦτον ἀποτόμως καί εἰπόντα πρὸς αὐτόν: «Μακαριώτατε· Φρόντισε νά ἐνώσῃς τήν Ἐκκλησίαν ἐπαναφέρον εἰς αὐτήν τό πατροπαράδοτον Ἑορτολόγιον, ἵνα ἡσυχάσουν οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Περί συντάξεων καί χρημάτων δέν ἐνδιαφέρομαι, οὐδέ χάριν τούτων ἀποφασίζω νά παραβιάσω τήν συνείδησίν μου, τώρα μάλιστα εἰς τὰς δυσμάς τοῦ βίου μου. Εἶναι ψευδέστατον ὅτι διελύθησαν ἢ διαλύονται οἱ Παλαιοημερολογίται, τῶν ὁποίων μάλιστα χαλυβδοῦται τό θρησκευτικόν αἶσθημα. Ἀλλά καί ἂν, καθ' ὑπόθεσιν, ὅλοι οἱ

Παλαιοημερολογίται διαρρεῦσουν πρὸς τό νέον ἡμερολόγιον, ὡς ἰσχυρίζεσθε, καί μείνῃ εἰς καί μόνον Παλαιοημερολογίτης, αὐτός θά εἶμαι ἐγώ».

Κατάπληκτος ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν λόγων τούτων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σπυρίδων, ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως εἶπε πρὸς τόν ἀείμνηστον Χρυσόστομον: «Ὁ Θεός νά Σέ ἐλεήσῃ». Πλήν ἤκουσεν εἰς ἀπάντησιν ἐκ τοῦ ἁγίου ἐκείνου στόματος: «Ἀμήν. Νά ἐλεήσῃ καί ἐμέ καί σᾶς, Μακαριώτατε, καί νά σᾶς φωτίσῃ νά ἐνώσῃτε τήν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποί-

ας εἶναι ἄρκετά τά βέλη τά ὁποῖα δέχεται ἐκ τῶν ἔξωθεν ποικιλωνύμων ἐμφανῶν καί ἀφανῶν ἐχθρῶν τῆς. Μή θέλητε λοιπόν καί σεῖς, ἵνα πληγώνητε τά σπλάγχνα αὐτῆς ἐκ τῶν ἔνδον διὰ τῆς διαιρέσεως. Νέα ἐξορία μου δέν μέ φοβίζει· διότι ἐσυνήθισα τὰς ἐξορίας, δέν ἔλυσα ἄλλωστε ἀκόμη καί τὰς ὀλίγας ἀποσκευάς μου ἐπανελθὼν ἐκ τῆς προσφάτου ἐξορίας».

Αὕτῃ ἦτο ἡ ἀπάντησις, ἀλλά καί ἡ τελευταία

συνάντησις τοῦ ἀείμνηστου Χρυσόστομου μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος ἐξακολουθοῦντος τήν ἰδίαν τακτικὴν καί τὰς ἰδίας πιέσεις κατὰ τοῦ ἀείμνηστου καί γενικῶς ὅλων τῶν Παλαιοημερολογιτῶν Κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἀλλά ἐξ ἀντιθέτου καί ὁ μακάριος Ἡγέτης τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Κυρός Χρυσόστομος ἐξηκολούθησε τήν ἰδίαν τακτικὴν μετὰ τοῦ αὐτοῦ θάρρους καί τῆς αὐτῆς αὐταπαρνήσεως μέχρι τῆς μακαρίας τελευτῆς καί μεταθέσεώς του εἰς τὰς αἰωνίους Μονάς, λαβούσης χώραν τήν 8ην πρὸς 7ην Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1955, τῆς κηδείας του γενομένης τήν 8ην Σε-

Μακάριοι οἱ νεκροί οἱ ἐν Κυρίῳ
ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. ναί, λέγει τό Πνεῦμα,
ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν. (†7-9-1955).

πτεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κυψέλης ἐνθα ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος Ἀκολουθία. Ἡ σορός ἀκολουθουμένη ὑπὸ πομπῆς 300 καί πλέον ταξί αὐτοκινήτων, μετεφέρθη καί ἐτάφη εἰς τήν παρά τήν Πάρνηθα Ἱερὰν Μονήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου· τό δέ μακάριον πνεῦμά του ἐποπτεύει οὐρανόνθεν τούς συνεχίζοντας τό ἔργον αὐτοῦ.

Αἰωνία Του ἡ μνήμη!

Ἡ ἀρχὴ μιᾶς νέας μελωδίας...

Ὁ ἀντιοικουμενιστικός ἀγῶνας τῆς ἱ.Μ. Ἐσφιγμένου

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Τὴν περασμένη Κυριακὴ στό ξενοδοχεῖο Inter-continental παρακολούθησα μία συγκέντρωση, στήν ὁποία οἱ μοναχοί τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου ἐξέθεσαν τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἐδῶ καί πάρα πολλά χρόνια ὑφίστανται ἕναν ἀπηνῆ διωγμὸ ἀπὸ τίς ἐκκλησιαστικές (Πατριαρχικές) ἀρχές, διωγμὸ στὸν ὁποῖο, μέ ἡ παρά τῇ θέλησὶ τῆς συμμετέχει καί ἡ Πολιτεία. Δέν θά ὑπεισέλ-θω στίς λεπτομέρειες καί στίς τυπικές διατάξεις, γιὰ τίς ὁποῖες δυστυχῶς διώκονται οἱ μοναχοί. Θά παρατηρήσω, ὅμως, ὅτι στοὺς χρόνους πού τόσοσ λόγος γίνεται γιὰ ἐλευθερία ἰδεῶν, γιὰ σε-βασμὸ προσωπικότητας καί ἀπόψεων, γιὰ μὴ βια-σμὸ τῆς ἀνθρώπινης συνειδήσεως καί ἐπιπλέον γιὰ τὴν πνευματικὴ χειραφέτηση ἐπιβάλλεται στοὺς Ἐσφιγμένους μοναχοὺς ἡ δήμευση τῶν πε-ριουσιακῶν τους στοιχείων, ἡ δέσμευση τῶν χρη-μάτων τους, ἡ στέρηση τῶν στοιχειωδῶν ἀγαθῶν ἐπιβίωσης (ρεῦμα, τηλέφωνο, φάρμακα) καί τό χειρότερο μία ἀνηλεῆς (ὁ χαρακτηρισμὸς εἶναι ἐπιεικέστατος) προσπάθεια νά ἀπομακρυνθοῦν μέ κάθε τρόπο ἀπὸ τὸ μοναστήρι στό ὁποῖο ὑπο-σχέθηκαν ὡς μοναχοί νά παραμείνουν καί νά τὸ ὑπηρετήσουν ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τους.

Τρεῖς φορές ἐπισκέφθηκα τὴ μονὴ Ἐσφιγμένου καί μπορεῖ νά μὴ βρῆκα τίς ἀνέσεις διαμονῆς πού ὑπάρχουν σέ ἄλλες μονές, βρῆκα ὅμως ἀνθρώ-πους μέ βαθιὰ πνευματικότητα, μέ προσήλωση στίς ὀρθόδοξες παραδόσεις καί μέ συνειδητὴ ἀπόφαση νά ὑπηρετήσουν μέ ὁποιοδήποτε κόστος ὅσα οἱ Πατέρες τους καί ἡ παράδοση τοῦ μονα-στηριοῦ τοὺς κληροδότησαν. Πιστεύω ὅτι εἶναι τι-μὴ γιὰ ὅλους μας τὸ γεγονός, ὅτι οἱ Ἐσφιγμένι-τες μοναχοί δέ δέχτηκαν βοήθεια ἢ ἐπιχορήγηση ἀπὸ ὁποιοδήποτε φορέα καί ζοῦν συντηρούμενοι ἀπὸ τὸν κόπο τους καί τὴν ἀγάπη τῶν πιστῶν. Ἐάν ὑπάρχουν διαφορές μέ τὸ Οἰκουμενικὸ Πα-τριαρχεῖο, αὐτές κατὰ τὴν ἄποψή μου πρέπει νά ἐπιλυθοῦν μέ πνεῦμα ἀγάπης, συνεννοήσεως καί στοργῆς τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας καί ὄχι μέ αὐταρχικές καί ἐξουσιαστικές λύσεις, πού μέχρι τώρα ἔβλαψαν τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Μπροστά στά μάτια μου ἔχω ἀκόμη τὸ κείμενο τῆς ἐπιτελεύτιας ὁμιλίας τοῦ Ἀγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, ἀπὸ τὴν ὁποία παραθέτω ἕνα πολὺ μικρὸ ἀπόσπασμα: «Λέγω δέ περί τοῦ Πατριάρχου... ὡς οὔτε βούλο-

μαι, οὔτε δέχομαι τὴν αὐτοῦ ἢ τὴν τῶν μετ' αὐτοῦ κοινωνίαν τό παράπαν οὐδαμῶς, οὔτε με-τά θάνατον... Πέπεισμαι γάρ ἀκριβῶς, ὅτι ὅσον ἀποδιίσταμαι τούτου καί τῶν τοιούτων ἐγγίζω τῷ Θεῷ καί πᾶσι τοῖς ἀγίοις, καί, ὥσπερ τούτων χωρίζομαι, οὕτως ἐνοῦμαι τῇ ἀληθείᾳ καί τοῖς ἀγίοις πατρῶσι...».

Διερωτῶμαι λοιπόν: ἐμπόδισε τὸν Ἅγιο Μάρ-κο τὸν Εὐγενικὸ ἡ διαφωνία του μέ τὸ Πατριαρ-χεῖο νά ἀναδειχθεῖ Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας, ἡγέτης τῆς ὀρθόδοξης μερίδος καί πνευματικὸς ταγὸς τῶν πιστῶν τῆς Πόλεως; Σέ τί ἔβλαψαν οἱ Ἐσφιγμένους μοναχοί τὸ Πατριαρχεῖο καί τὴν Κοινότητα τοῦ Ἀγίου Ὁρους; Μήπως καταχρά-στηκαν χρήματα; Μήπως δέχτηκαν ἐπιχορογή-σεις ἀπὸ Εὐρωπαϊκὰ προγράμματα γιὰ τὴ δῆθεν βελτίωση-ἐκκοσμίκευση τῆς Μονῆς τους; Μήπως προσῆψαν στήν Ἐκκλησίαν σκάνδαλα πάσης φύ-σεως, πού δυστυχῶς κάνουν τοὺς πιστοὺς νά προ-βληματίζονται πολὺ γιὰ τὸ ρόλο τῆς στίς μέρες μας; Ἄν δέ συμβαίνει κάτι ἀπὸ ὅλα αὐτά, τότε μπορεῖ εὐκόλα νά ἐννοήσῃ κανεὶς ποιά εἶναι ἡ σκοπιμότητα αὐτῆς τῆς ὁργανωμένης καί μεθο-δευμένης ἐναντίον τους δίωξης!

Εἶναι δυστυχῶς τόσα τὰ νοσήματα στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἄποψή μου θά πρέπει πρωτίστως καί κυρίως νά θεραπευθοῦν καί ὄχι νά δημιουργοῦνται νέα καί μεγαλύτερα πλήγματα. Ὅσο γιὰ τοὺς μοναχοὺς τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου θά ἠθελα νά παρατηρήσω ὅτι εἶναι ἀδήριτη ἀνάγκη στίς ἡμέρες μας νά ξαναζήσουν ἥρωες καί μάρτυρες τῆς ὀρθόδοξης πίστεως μας, ὅπως ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ Σταυρου-πόλεως Ἡσαΐας, ὁ Γεώργιος Γεννάδιος Σχολάριος καί τόσοι ἄλλοι. Ἐν κατακλείδι, ἀφοῦ δέν μπο-ροῦμε νά τοὺς μιμηθοῦμε, τουλάχιστον ἅς μὴν τοὺς ἐμποδίσουμε μέ τοὺς διωγμοὺς μας νά μᾶς ὀδηγοῦν, διότι ἡ παραφωνία τους ἴσως εἶναι ἡ ἀρχὴ μιᾶς νέας μελωδίας...

Μετά τιμῆς
Ἀντώνιος Παναγιώτου
Καθηγητῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

ΒΗΘΛΕΕΜ, Ἡ φάτνη.
Ἐδῶ ἀνεκλίθη ὁ Ἀχώρητος.

✓ Οἱ παλαιοὶ Μοναχοὶ συνήθιζαν νὰ ἀποσύ-
ρωνται εἰς τὰς Ἐρήμους κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν
νηστειῶν. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Κρατούσης
Ἐκκλησίας κ. Χριστόδουλος, κατὰ τὴν διάρκειαν
τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων, μετέβη εἰς Πα-
ρισίους, δι' ὀλιγοήμερον ἀνάπausιν ἐκ τοῦ ...πο-
λυμόχθου κόπου τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ του βίου.
Ἡ ἐφημερίς «Καθημερινή» τῆς 15/1/2006 εἰς τὸ
ἐνθετον αὐτῆς «Κ», παραθέτει φωτογραφίας ἐκ
τοῦ καταλύματος αὐτοῦ ἐν Παρισίοις. Διέμεινεν
εἰς τὸ ὑπερπολυτελέστατον ξενοδοχεῖον George
V, πλησίον των Ἡλυσίων Πεδίων, ὅπου φιλοξε-
νοῦνται (μὲ τὸ ἀζημίωτον φυσικά) Βασιλεῖς καὶ
Μεγιστάναι τοῦ πλούτου, «Στάρ» τοῦ Κινηματο-
γράφου, Ρῶσοι Μαφιόζοι καὶ Σαουδάραβαι
κροῖσοι («Κ» σελ. 26). Μυθικά τὰ ἀντίτιμα τῆς
διαμονῆς διὰ μίαν ἡμέραν εἰς αὐτό. Ἡ βασιλική
σουίτα κοστίζει 8.000€ καὶ τὸ πλέον εὐτελές δω-
μάτιον 800€ ἡμερησίως.

Βεβαίως, εἰς ἀνακοίνωσιν αὐτῆς ἡ Ἀρχιεπι-
σκοπή τῶν καινοτόμων ἐν Ἀθήναις, τονίζει ὅτι
«τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδιοῦ δὲν ἐπιβάρυναν οὔτε τὸν
ἴδιο οὔτε καὶ τὴν ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν». Κά-
ποιος ἄγνωστος χορηγὸς χρηματοδότησε τὴν
...ἀνάπausιν τοῦ κ. Χριστοδούλου. Γεννᾶται βε-
βαίως τὸ ἐρώτημα, δὲν ὑπῆρχε καλύτερος τρόπος
διὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ δωρεὰ τοῦ ἀγνώστου χορη-
γοῦ; Θὰ ἔμπορουσε, ἔστω, νὰ ἀναπαυθῇ ὁ κ. Χρι-
στόδουλος μὲ πολὺ ὀλιγώτερον κόστος καὶ τὸ
ὑπόλοιπον νὰ δοθῇ διὰ φιλανθρωπικούς σκοπούς.
Δὲν ἔλαβε ὑπ' ὄψιν του τὸν σκανδαλισμὸν τῶν
πιστῶν;

Ὁ σχολιαστὴς τῆς Καθημερινῆς κ. Ν. Παπα-
χρήστου ἀναφέρει σχετικῶς:

ΠΑΡΙΣΙ, Hotel George V, 8.000 € ἡμερησίως.
Ἐδῶ κατεκλίθη ὁ Χριστόδουλος.

«Γιὰ παράδειγμα, γιατί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέ-
χθηκε ἀπὸ κάποιον ιδιώτη νὰ τοῦ ἐπιχορηγήσει
τὶς διακοπές του καὶ δὲν κάλυψε ὁ ἴδιος τὰ
ὅποια ἔξοδα ἀπὸ τὴ μηνιαία ἀποζημίωση ποὺ
λαμβάνει; Ποῖος εἶναι ὁ καλοπροαίρετος δωρητὴς
καὶ γιατί ὁ κ. Χριστόδουλος ὡς πνευματικὸς ἡγέ-
της δὲν τὸν παρότρυνε νὰ προσφέρει τὸ ἰδιαίτε-
ρα ὑψηλὸ χρηματικὸ ποσὸ σὲ ἓνα φιλανθρωπικὸ
ἴδρυμα ἢ σὲ ἀνάλογο σκοπὸ; Πῶς συμβιβάζεται
ἓνας κληρικὸς -ἔστω καὶ Προκαθήμενος μιᾶς
Ἐκκλησίας- ποὺ μιλάει γιὰ τὴ φτώχεια, τὴν
ἀνεργία καὶ τὰ ὑπερχρεωμένα νοικοκυριά νὰ
περνάει τὶς διακοπές του σὲ ὑπερπολυτελές ξε-
νοδοχεῖο καὶ μάλιστα μὲ δαπάνες τρίτων; Γιατί
νὰ ἐπιτρέπει νὰ ξοδεύεται γιὰ τὴν ὀλιγοήμερη
παραμονή του στὸ Παρίσι ἓνα ποσὸ ἀνάλογο μὲ
αὐτὸ ποὺ δαπανᾷ μιὰ μέση οἰκογένεια σὲ μιὰ
περίοδο δύο ἢ τριῶν ἐτῶν;».

«Καλούμεθα, περιπόθητοι ἀδελφοί, ἵνα... βίον
διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι (Α' Τιμ.
Β' 2), μὴ ἐν χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πο-
λυτελεῖ (Α' Τιμ. β' 9). Εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν
ἱκανὸν μέρος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν πένεται, ἀντιμε-
τωπίζει, ἰδίως οἱ νέοι, τὸ δυσεπίλυτον πρόβλημα
τῆς ἀνεργίας, οἰκογένειαι διαβιοῦσι ἔχουσαι προ-
σόδους οὐσας ὑπὸ τὸ ὄριον τῆς πτωχείας, ἄστεγοι
περιπλανῶνται, πρόσφυγες ἀναζητοῦσι χώραν καὶ
γῆν, ἀσθενεῖς ἀποστεροῦνται τὴν ἀπαραίτητον
οἰκονομικὴν δυνατότητα διὰ τὴν νοσηλευτικὴν ἢ
φαρμακευτικὴν ἀγωγὴν αὐτῶν «τίς ἀσθενεῖ καὶ
οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυ-
ροῦμαι;» (Β' Κορ. ια' 29), σημείωνε ὁ Ἀρχιεπίσκο-
πος σὲ ἐγκύκλιό του στὶς 29 Νοεμβρίου πρὸς τοὺς
Μητροπολίτες τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ

τούς συμβούλευε: «Ὁφείλομεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζοντες (Ρωμ. ιε', 1) ἵνα ἀποφεύγωμεν τὴν πρόκλησιν καὶ τὸν σκανδαλισμὸν τῶν συνειδήσεων αὐτῶν, με' ἀμφίεσιν λιτὴν, ἀπλὴν καὶ ἱεροπρεπῆ, μὴ ἐνδυομένοι πορφύραν καὶ βύσσον (Λουκ. ιστ', 19), ὥστε ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου παραδείγματος, ὁ πιστὸς καὶ εὐσεβὴς τοῦ Κυρίου Λαὸς εἶναι σύμμαχος εἰς πᾶσαν προσπάθειαν ἡμῶν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὠφελείας τοῦ Ἔθνους ἡμῶν». («Κ» 15/1/2006 σελ. 26).

✓ Ἡ ἐφημερίς «Ὁρθόδοξος Τύπος» τῆς 25/11/2005 εἰς τὴν σελ. 6 δημοσιεύει σχόλιον ὑπογραφόμενον ὑπὸ τινος Γ.Ζ. ὑπὸ τὸν τίτλον «Παλαιολογισμὸς καὶ Ἀμερικανοὶ». Τὸ σχόλιον τοῦτο, ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀμερικανικοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν περὶ τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν εἰς διαφόρους χώρας καὶ μεταξύ αὐτῶν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην γίνεται ἀναφορά εἰς τοὺς Γ.Ο.Χ. καὶ εἰς τὰς παραβιάσεις τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας των ἐκ μέρους τῶν κρατούντων. Ὁ Συντάκτης τοῦ «Ο.Τ.» καλεῖ ἡμᾶς νὰ ἀντιδράσωμεν δι' εἰρηνικῶν διαδημάτων πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν, διότι ἀπολαμβάνομεν πλήρους ἐλευθερίας.

Λυπούμεθα ἀλλὰ δὲν θὰ συμφωνήσωμεν με' τὸν κ. Γ.Ζ. Διότι καὶ ἡμᾶς μᾶς ἐνοχλεῖ ἐξίσου, ἂν ὄχι περισσότερο, τὸ ὅτι γινόμεθα ἀντικείμενον σχολιασμοῦ καὶ χλεύης τῶν ξένων καὶ τῶν ἀλλοδόξων. Τὰ τοιαῦτα σχόλια δὲν θὰ ἠθέλαμε νὰ ὑπάρχουν. Οὔτε βεβαίως συμφωνοῦμεν κατὰ πάντα με' τὴν ἀμερικανικὴν ἔκθεσιν. Ἡ διαπίστωσις ὅμως τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως περὶ ὑπάρξεως νομικῶν καὶ διοικητικῶν προβλημάτων εἶναι ἀληθὴς καὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας.

Ἡ εὐκολία λ.χ. με' τὴν ὁποῖαν χῶροι λατρείας τῆς ἱδικῆς μας θρησκευτικῆς κοινότητος, ἐγκαινισμένοι ὑπὸ Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ παραδοθέντες εἰς ἐξυπηρέτησιν τῆς δημοσίου λατρείας τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, γίνονται ἀντικείμενα συναλλαγῆς καὶ περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα νεοημερολογιτῶν ἢ ἄλλων σχισματικῶν δὲν εἶναι αὐτὸ πρόβλημα; Ἡ, ποῖος δύναται εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ ὑποδυθῇ ἀκωλύτως τὸν νεοημερολογιτὴ ἢ τὸν λατῖνον ἱερέα, τὸν μουφτήν, ἢ τὸν ραββῖνον; Ὅμως ὁ οἰοσδήποτε ἀπατεὼν δύναται νὰ ἀφήσῃ γένεια, νὰ φέρῃ ράσα καὶ νὰ θέτῃ ἐπιγραφὰς εἰς οἰκοδομήματα χαρακτηριστικῶν αὐτῶν ὡς «Ἱεροῦ Ναοῦς» ἢ «Ἱερὰς Μονᾶς» Γ.Ο.Χ.! Naί, εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τῶρα τὰ κράτος δὲν μᾶς καταδιώκει. Δὲν στέλνει εἰς ἐξορίαν τοὺς Ἀρχιερεῖς μας, οὔτε ξυρίζει καὶ ἀποσχηματίζει τοὺς ἱερεῖς μας. Οὔτε σφραγίζει τοὺς ναοὺς μας. Ὅμως ὁ πόλεμος συνεχίζεται δι' ἄλλων μέσων.

✓ Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., συνεχίζουσα τὴν παράδοσιν τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἐξέδωσε τὸν ἐτήσιον ἡμεροδείκτην τοῦ 2006 συνοδευόμενον ἀπὸ πλούσιον ψυχοφελές ἀφιέρωμα εἰς τὸν Τίμιον Σταυρόν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁ ἡμεροδείκτης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκτὸς ἀπὸ χρηστικὴν, ὅπως οἱ ὑπόλοιποι κυκλοφοροῦντες ἡμεροδείκται (πληροφορία διὰ τὰς ἐορτάς, νηστείας, κατὰλύσεις κ.λπ.), ἀποκτᾷ καὶ διδακτικὴν ἀξίαν. Πέραν τούτου, καὶ ἡ χρηστικὴ του ἀξία εἶναι μεγαλυτέρα, διότι περιλαμβάνει στοιχεῖα χρήσιμα διὰ τοὺς πιστοὺς, ὅπως τὰ τηλέφωνα καὶ αἱ διευθύνσεις τῶν Ἀρχιερέων, τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὸ ἐφετινὸν ἀφιέρωμα εἰς τὸν Τίμιον Σταυρόν παρέχει ἐν συντομίᾳ πληροφορίας διὰ τὰς προτυπώσεις τοῦ Ἱεροῦ Συμβόλου εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην καὶ διὰ τὰς τρεῖς ἐμφανίσεις αὐτοῦ, με' περισσότερο βάρος εἰς τὴν Τρίτην Ἐμφάνισιν πρὸ 81 ἐτῶν. Εἶναι ἀναγκαῖος διὰ κάθε πιστὸν τῆς Ἐκκλησίας μας.

✓ Ὁ ἐορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας (27-2/12-3-2006), διὰ τῆς καθιερωθείσης Συνοδικῆς ἐκδηλώσεως θὰ λάβῃ χώραν ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου (ἐναντι τοῦ νοσοκομείου «Εὐαγγελισμός»).

Κεντρικὸς ὁμιλητὴς εἰς τὴν ἐκδήλωσιν θὰ εἶναι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομος Β' ἐνῶ τοὺς ἐορτίους ὕμνους θὰ ἀποδώσῃ ἡ χορωδία ὑπὸ τὸν Πρωτοψάλτην κ. Ἀθανάσιον Ἰωαννίδην.

✓ Ἐνημερώνομεν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅτι καθ' ἐκάστην Κυριακὴν ἀπόγευμα (6.00-7.30 μ.μ.), εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίων Ἀποστόλων Δάφνης, Ἀρτέμωνος 133 (τηλ. 210 971.88.46), γίνονται ψυχοφελεῖς ὁμιλίες ἀνοικταὶ πρὸς τὸ κοινόν. Αἱ ὁμιλίες θὰ διαρκέσουν μέχρι τὸν προσεχῆ Μαῖον.

Ἡ πρόσβασις εἰς τὸν Ναὸν εἶναι εὐχερεστάτη ἐκ τοῦ σταθμοῦ «ΔΑΦΝΗ» τοῦ Μετρό.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα ό ό ιερός κλῆρος καί ό εϋσεβής λαός τῆς Ἐκκλησίας μας ἐτίμησε τήν ἐορτή τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί συνάμα τά όνομαστήρια τόσο τοῦ Σεπτοῦ προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας μας ὅσο καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου. Τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς μέ συμμετοχή πολλῶν κληρικῶν καί πλήθους πιστῶν ό Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἐχοροστάτησε εἰς τόν πανηγυρικό Ἑσπερινό πού τελέστηκε στήν Ἱ. Μονή Παναχράντου Μεγάρων.

Τήν κυριώνυμο ἡμέρα στό περικαλλή Καθολικό τῆς ὡς ἄνω Μονῆς ἐτελέσθη πολυαρχιερατικό συλλεΐτουργο προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, συμπαραστατομένου ἀπό τούς Σεβ. Μητροπολίτες Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, Χίου, Ψαρρῶν καί Οἰνουσῶν κ. Στεφάνου, Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γεροντίου καί τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριο. Εἰς τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ό Μακαριώτατος Προκαθήμενος βαθύτατα συγκινημένος ἐξέφρασε μέ θερμούς λόγους τίς εϋχαριστίες του πρὸς τούς τιμίους ιεράρχες, τίς Ἀρχές καί τούς λοιπούς ἐπισήμους, καθώς καί πρὸς τόν Ἱερό Κλῆρο καί τόν πιστό

λαό γιά τίς ἐκδηλώσεις ἀγάπης, τιμῆς καί σεβασμοῦ πρὸς τό πρόσωπό του. Ἀκολούθησε τράπεζα ἀγάπης πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου καί τοῦ ἐπίσης ἐορτάζοντος Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, πού εϋγενῶς παρέθεσε ἡ φιλόξενη ἀδελφότητα τῆς Ἱ. Μονῆς.

Τά όνομαστήρια τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας ἐγίναν γιά μία φορά ἀκόμη ἀφορμή γιά νά ἐκδηλώση τόσο ό Ἱερός κλῆρος ὅσο καί ό εϋσεβής λαός τῆς Ἐκκλησίας, τά αἰσθήματα ἀγάπης, τιμῆς καί σεβασμοῦ, μέ τά όποια περιβάλλει τό σεπτό πρόσωπό του καί ταυτόχρονα μιά πάνδημη ἀναγνώριση τῆς πολύτιμης ποιμαντικῆς διακονίας του.

Ἡ Φ.Ο. πού ἐκδίδεται μέ τήν εϋχή καί εϋλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πρωθιεράρχου καί ἐκφράζει ἀπλανῶς τά εἰλικρινῆ αἰσθήματα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τῶν μοναστικῶν ἀδελφοτήτων, τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων, τῶν διαφόρων φορέων τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας, καθώς καί τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματός Της, εϋχεται καί δέεται στεντωρεΐα τῇ φωνῇ «ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ ΔΕΣΠΟΤΑ».

Μέ λαμπρότητα ἐπίσης ἐορτάσθησαν τήν 27-12-05/9-1-06 ἀπό τόν Ἱερό κλῆρο καί τόν πιστό λαό τά όνομαστήρια τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χί-

ου, Ψαρρών καί Οίνουσών κ. Στέφανου. Ὁ ἑορτάζων σεπτὸς ἱεράρχης, τὴν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἑορτῆς συνιεργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου καί Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου προέστη τῆς θ. Λειτουργίας πού τελέσθηκε στήν Ἱ. Μονή Ἀγίου Μάρκου Κορωπίου. Στήν ἑορταστική αὐτή σύναξη συμπροσευχόμενος παρέστη καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος κήρυξε τόν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας καί εὐχήθηκε τά προσήκοντα στόν πολίό ἱεράρχη.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Χάριτι Θεοῦ νέοι καί σεμνοί κληρικοί προστίθενται στήν δύναμη τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς μαρτυρικής Ἐκκλησίας μας. Τό ἐλπιδοφόρο αὐτό γεγονός ὀφείλεται στό ἀμείωτο ἐνδιαφέρον τῶν τιμίων ἱεραρχῶν μας πού μεριμνοῦν γιά τήν ἐπ'ἀνδρωσιν τοῦ ἱερατικοῦ τάγματος μέ νέους καί ἀξιόους κληρικούς.

Τό Σάββατο 30-10-05/12-11-05 εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ὁσίου Ὁνουφρίου Κερατέας μετά ἀπό πενταετῆ διακονία προήχθη εἰς τόν 6' βαθμόν τῆς Ἱερωσύνης ὁ εὐλαβέστατος Ἱεροδιάκονος Εὐθύμιος Ἀλιπράντης.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος πού χειροτόνησε τόν νέο ἱερομόναχο μετά τό πέρας τῆς θ. Λειτουργίας, εἰς τήν ὅποιαν ἔλαβαν μέρος καί οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, ὑπεγράμμισε τήν σημασία τῆς ἱερατικῆς ἀποστολῆς στούς σημερινούς κρίσιμους καιρούς καί ἀπύθνε πατρικές συμβουλές στόν νέο Ἱερομόναχο πού θά ὑπηρετήσῃ τό θυσιαστήριο τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Ὁνουφρίου Κερατέας.

Τήν Πέμπτη 30-12-05/12-1-06 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος εἰς τήν Ἱ. Μονήν Ἀγίου Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ χειροτόνησε σέ Διάκονο τόν εὐλαβέστατο Νικόλαο Κουτάντο. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνε στόν νέο Διάκονο νουθεσίες γιά τήν ἐκπλήρωση τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του καί ἐξέφρασε τίς προσδοκίες πού στηρίζει σ' αὐτόν ἡ πολυπαθὴς Ἐκκλησία μας.

Ἡ Φ.Ο. εὐχεται εἰς τούς νεοχειροτονηθέντες ὅπως ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ εἶναι πλήρεις πίστεως, ἀγάπης, δυνάμεως καί ἁγιασμοῦ πρὸς δόξαν Θεοῦ καί τιμὴ τῆς ἁγιοτάτης Ἐκκλησίας.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Μέ ἐπισημότητα ἐτελέσθησαν τήν Τρίτη 14/27-12-05 ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομο τά θυρανοίξια τοῦ νεόδμητου Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Ἐλευθερίου Ἀσπροπύργου. Μετά τόν Ἀγιασμό καί τήν τελετὴ τῶν θυρανοίξιων παρισταμένοι καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί πλήθους πιστῶν, ἐτελέσθη ὁ Μ. Ἑσπερινός τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου, στόν ὁποῖο χοροστάτησε καί ὠμίλησε ἐπικαίρως ὁ οἰκείος Μητροπολίτης Σεβ. κ. Χρυσόστομος. Μετά τόν Σεβασμιώτατο ὠμίλησαν καταλλήλως ὁ ἀντιδήμαρχος Ἀσπροπύργου κ. Ἰορδάνης Καμεννίδης, ἡ

συμβολή του οποίου υπήρξε ή κινητήρια δύναμις για την ανέγερση του 'Ι. Ναού και ο Δήμαρχος της πόλης κ. Γ. Λιάκος.

Τήν κυριώνυμον ημέρα της έορτής του 'Αγίου ο Σεβ. Μητροπολίτης 'Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε εις την πρώτη θ. Λειτουργία μετά τό πέρας της οποίας άπηύθυνε την εύαρέσκεϊάν του και τά συγχαρητήρια εις όλους τούς έπωνύμους και άνωνύμους, πού συνήργησαν εις την άνοικοδόμηση του νέου αυτού 'Ι. Ναού, πού θά συμβάλλει πλέον, μετά των ήδη υπάρχόντων ένοριών 'Αγίας Τριάδος Γκορυτσάς και 'Αγίου Κων/νου Α. Φάσας εις τόν πνευματικό καταρτισμό και την ψυχική σωτηρία των παλιννοστώντων Ποντίων άδελφών μας, πού επί τό πλείστον κατοικούν στήν ευρύτερη περιοχή του 'Ασπροπύργου.

Μέ την έμπρακτον αγάπην και ύποστήριξη των πιστών μελών της 'Εκκλησίας μας ή ανέγερσις του 'Ι. Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Λουτρών Λέσβου έφθασε σέ ένα ίκανοποιητικό σημείο. Μετά την τοποθέτηση του τέμπλου και των ιερών Εϊκώνων, την παραμονή των Χριστουγέννων έτελέσθη ό 'Αγιασμός των θυρανοιζίων υπό του 'Ηγουμένου της Σκητέως 'Αγίου Μάρκου Χίου Πανοσιολογιώτατου 'Αρχιμ. π. Γαβριήλ Τσίτα. "Όπως και στό παρελθόν έχει άναφερθεί, τό ποίμνιο της νέας αύτής ένορίας είναι καρπός της είκοσάχρονης ποιμαντικής διακονίας του πανοσιολογιώτατου π. Γαβριήλ, πού εργάσθηκε όλο αυτό τό διάστημα άθόρυβα και άποδοτικά εις την άκριτική Λέσβο μέ την εύλογία του Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρρών και Οίνουσών κ. Στεφάνου.

'Ο Ναός άνηγέρθη σέ οικόπεδο πού αγόρασαν έπ όνόματι του οικονομικού φορέα της 'Εκκλησίας μας (ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ) οί πιστοί της νήσου πού μο-

χθούν μέ άμείωτο ζήλο διά την ταχεία άποπεράτωσή του ώστε εις τό έγγύς μέλλον νά δούν και την καθιέρωσή του.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

'Ο 'Ιερός κλήρος και μεγάλο μέρος του χριστεπωνύμου πληρώματος της μαρτυρικής 'Εκκλησίας μας συνέβαλαν μέ την δυναμική τους παρουσία στό νά έορτασθούν κατά τούς μήνες Νοέμβριον - Δεκέμβριον μέσα σέ κλίμα θρησκευτικής λαμπρότητος και ψυχικής ανατάσεως οί έορτές των 'Αγίων, στους οποίους είναι άφιερωμένοι ιεροί Ναοί και 'Ιερές Μονές.

Τήν 1/14-11-05 πανηγύρισε την έτήσια έορτή του ό 'Ι. Ναός 'Αγίων 'Αναργύρων Καρλοβασιού Σάμου. Της 'Ιερās πανηγύρεως προέστη ό Θεοφ. 'Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Πόλος έλξεως έκατοντάδων προσκυνητών από την 'Αττική και την Πελοπόννησο έγινε ως ειθίσται στίς 8/21-11-05 κατά την ιερή πανήγυρή της ή περιώνυμος 'Ι. Μονή 'Αγίων Ταξιαρχών 'Αθικών. Των λαμπρών ιερών 'Ακολουθιών πρός τιμήν των 'Αγίων 'Ασωμάτων προέστη ό Σεβ. Μητροπολίτης 'Αχαΐας και πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, συμπαραστατούμενος υπό του Θεοφ. 'Επισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου και του ιεροϋ κλήρου της 'Ι. Μητροπόλεως 'Αχαΐας. 'Ομοίως μέ κατάνυξη και ιεροπρέπεια έτελέσθη ή ιερή άγρυπνία στην πανηγυρίζουσα 'Ι. Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών εις τά Νένητα Χίου. 'Η όλονύκτια εύχαριστική αύτή σύναξη έτελέσθη συνιερουργούντων των Σεβ. Μητροπολιτών Χίου, Ψαρρών και Οίνουσών κ. Στεφάνου και 'Αττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου.

Τήν 9/22-11-05 ημέρα μνήμης του έν 'Αγίοις πατρός ήμών Νεκταρίου ό Θεοφ. 'Επίσκοπος Μαρθώνος προέστη της ιερās πανηγύρεως του 'Ι.

Ναού Ἀγίου Νεκταρίου Ρόδου. Ὁμοίως τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἐπανηγύρισαν τὰ ὁμώνυμα Ἱερά Ἑσυχαστήρια Ἀχαρνῶν καὶ Ἀρτέμιδος.

Ἐπίσης τὴν 11/24-11-05 πανηγύρισαν οἱ Ἱ. Ναοὶ Ἀγίου Μηνᾶ Ἀμφιάλης καὶ Βιλλίων ὡς καὶ ἡ ὁμώνυμος Ἱ. Μονὴ Ἀνθούσης.

Εἰς τίς ἐόρτιες ἱερές ἀκολουθίες εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀμφιάλης προέστη ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Στεφάνου καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Πειραικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, κατὰ παράκληση τοῦ οἰκεῖου Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς ἱερῆς λιτανείας εἰς τὸν πανηγυρίζοντα ἱστορικὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Μηνᾶ Βιλλίων, ἐνῶ ἀκολουθῶς προέστη καὶ τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τῆς ἱερᾶς ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱ. Μονὴν Ἀνθούσης.

Τὴν 13/26-11-05 ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου πανηγύρισε ἡ νεοσύστατη ὁμώνυμος ἐνορία Λαμίας. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Τοποτηρητὴς τῆς χηρευούσης Μητροπόλεως Φθιώτιδος Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος τὴν 14/27-11-05 προέστη τῶν ἐορτίων ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Φιλίππου Καμινίων.

Τὴν 25-11/8-12-05 πανηγύρισαν ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Αἰκατερίνης Λουτουφίου καὶ ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Αἰκατερίνης Πατησίων. Εἰς μὲν τὴν πανήγυριν τῆς πρώτης προέστη ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Εἰς δὲ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Πατησίων κατ' ἐντολὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Τὴν 30-11/13-12-05 κατόπιν κανονικῆς ἀδείας τοῦ Μακαριωτάτου Προκαθημένου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος ἱερούργησε εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Ἀνδρέου Περιστερίου.

Ἀγιοπρεπὴς ὑπῆρξε καὶ τὴν 6/19-12-05 ὁ ἑορτασμός τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Τό ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Νικολάου Ἀχαρνῶν συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου ιεράρχου Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως προέστη ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Σεβ. κ. Χρυσόστομος.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος τὴν παραμονή τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, κατὰ παράκληση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, χοροστάτησε εἰς τὸν Μ. Ἑσπερινό τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Παλαιοῦ Ἡρακλείου, ἐνῶ τὴν κυριώνυμη ἡμέρα συνιερούργησε μετὰ τοῦ πολιοῦ Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονὴ Ἀγίου Νικολάου Παιανίας. Εἰς τὸν ἑορτάσαντα Ἱ. Ναὸν Ἀγ. Νικολάου Κορυδαλλοῦ τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος.

Τὴν 12/25-12-05 ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος ἑόρτασαν λαμπρῶς οἱ τιμώμενοι ἐπ' ὄνόματι τοῦ θαυματουργοῦ Ἀγίου οἱ Ἱ. Ναοὶ Ἐρυθρῶν, Γαλατσίου καὶ Σαλαμῖνος.

Εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ πρώτου προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ἐνῶ εἰς τὴν πανήγυριν τοῦ δευτέρου τὸν Μακαριώτατον ἐκπροσώπησε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Σαλαμῖνος, εἰς τὴν ὁποίαν προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, συνέβαλε καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, πού ἔλαβε μέρος στὴν εὐχαριστιακὴ σύναξη τῆς κυριωνύμου ἡμέρας καὶ τὴν λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς εἰκόνας.

Ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σερρῶν (Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης) Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος ἐπισκέφθηκε τὴν ἀκριτικὴ Κομοτηνὴ καὶ τὴν 22-12-05/4-1-06 προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ ἐκεῖ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας. Μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα καὶ πρωτοφανή συμμετοχὴ πλήθους πιστῶν ἑορτάσθηκε στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Πατέρων Παιανείας τὴν 27-12-05/9-1-06 ἡ ἑορτὴ τῆς Παναγίας τῆς Φωτοβολοῦσας.

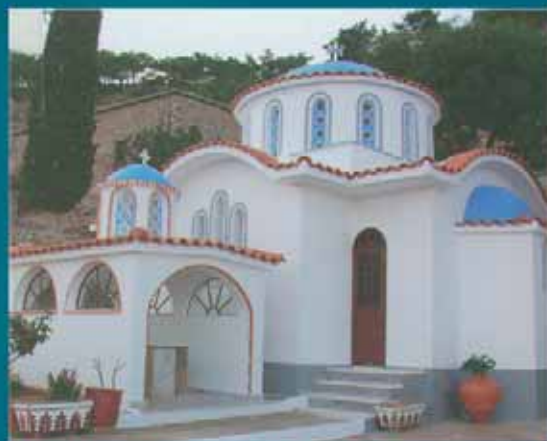
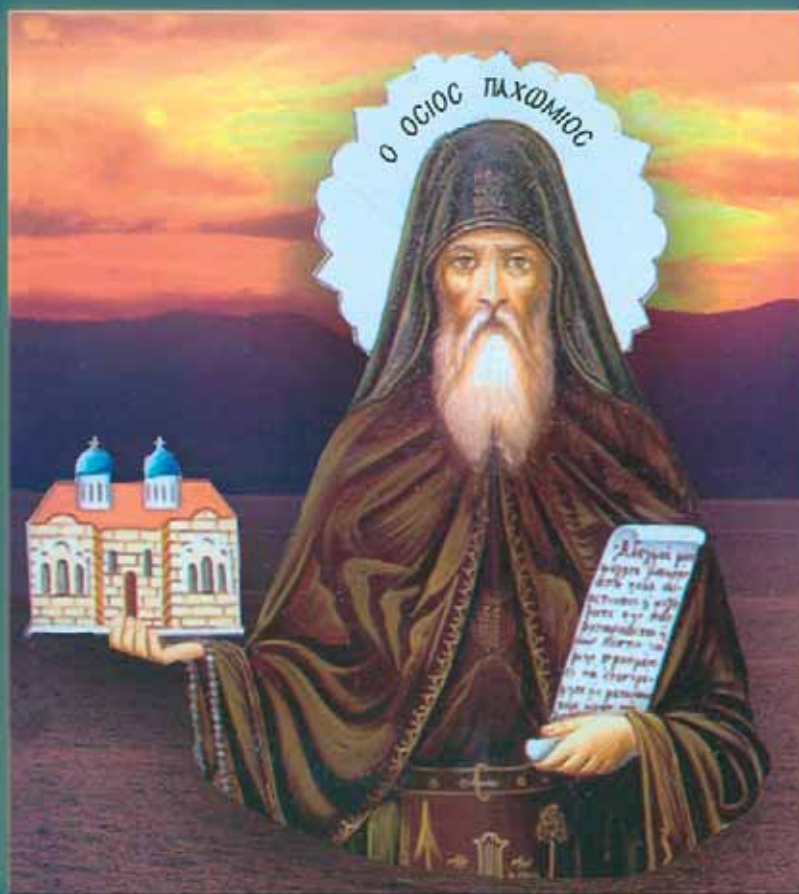
Εἰς τὸν Μ. Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς, παρισταμένων τοῦ πολιοῦ Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας κ. Ἀκακίου καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου, χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ὅστις μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱερᾶς λιτανείας κήρυξε τὸν θεῖον Λόγο καὶ μέσῳ παρισταμένου τηλεοπτικοῦ κυπριακοῦ συνεργείου ἀπῆλθην εὐχὲς πρὸς τοὺς Ἑλληνοκυπρίους ἀδελφούς μας. Ἡ ὅλη αὐτὴ ἑορταστικὴ σύναξη ἔκλεισε μὲ ἱερὴ ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τῆς Θεομήτορος.

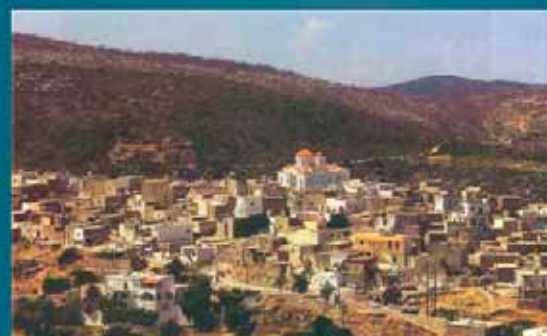
Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος μετὰ τὸ πέρας τοῦ προαναφερθέντος Μ. Ἑσπερινοῦ μετέβη στὴν πανηγυρίζουσα περιώνυμη Ἱ. Μονὴ Ἀγίου Στεφάνου Παλαιοῦ Ἡρακλείου καὶ προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τῆς ἱερᾶς Ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε ἐκεῖ τῇ συμμετοχῇ ἀντιπροσωπειῶν ἄλλων Ἱ. Μονῶν. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἑόρτασε τὴν ἐτήσια πανήγυρὶ τῆς καὶ ἡ Ἱ. Μονὴ Ἀγίου Στεφάνου Αὐλίδος.

ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΠΑΧΩΜΙΟΥ 1905-2005

Ο τάφος του Όσιου Παχωμίου.

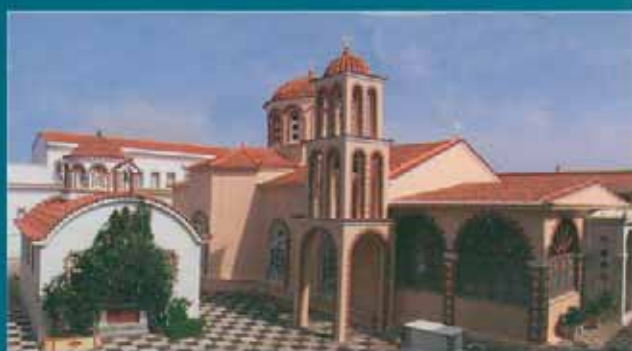

Πανοραμική άποψις της γενέτειράς του.

Δύο πανσεβάσματα μοναστικά κέντρα,
έργα ζωής και προσφοράς του Όσιου Παχωμίου

Ίερά Σκήτη Αγ. Πατέρων Χίου.

Ίερός Παρθενών Αγ. Κων/νου Χίου.

ΕΝΤΥΠΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 123/2001
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 1734